

JOC DE TONS

Mijoler revalida l'alcaldia i
inicia un mandat fragmentat
de colors polítics

Les converses prèvies
entre partits han
arribat a posar en
dubte la investidura

PER QUÈ HAN GUANYAT/
PERDUT VOTS ELS PARTITS.
Anàlisi completa dels resultats

SENSE AIGUA
a les dutxes
de la platja



RESCAT IN EXTREMIS
d'un veí que vivia atrapat
entre tones de brossa

Font Pell

OUTLET, abierto por las tardes

"Con la llegada del verano, los días se hacen más largos y nuestros pies están más expuestos a posibles efectos del calor y la sudoración, por eso es muy importante que elijas un calzado cómodo, y transpirable, de piel y con materiales naturales, que se adapte a la forma de tu pie.

Cuídalos, mímalos y protégelos, también en verano."



HOFF



NeroGiardini



Alma
by
Pena



Alma
Blue



TOMMY
HILFINGER



PIRAMIDE
BEST TO YOUR



POP
PA



PIRAMIDE
BEST TO YOUR



PIRAMIDE
BEST TO YOUR



PIRAMIDE
BEST TO YOUR



Més de 8.000 famílies formen part del nostre club, i tu?

Informa-te'n als nostres establiments. Gaudeix de la nostra botiga on-line ampliada

Botiga on-line amb enviaments i devolucions gratuïts!

EL PRAT · C/ Frederic Soler, 42, El Prat de Llobregat,
SANT BOI · C/ Vidal i Barraquer, 20, 08830 Sant Boi,
BARCELONA · C/ Rocafort, 128, cantonada Aragó
www.fontpell.com

Ens pots trobar també a les nostres xarxes socials

f /FONTPELL p /fontpellstore t /fontpell_sabaterias

FontPell



El teló de fons

Amb solemnitat, amb aforament complet i sobre un dels escenaris més importants de la ciutat, el del teatre l'Artesà. Així ha començat a rodar el XIIè mandat democràtic municipal, que presidirà, repetint alcaldia per segona vegada, el cap de llista d'El Prat en Comú Podem, Lluís Mijoler.

Ni més ni menys que set seran les forces polítiques de diferent tonalitat que es repartiran pels 25 escons del principal òrgan de debat polític públic, el saló de plens de l'ajuntament. Un dels arguments que s'ha repetit en els diferents discursos inaugurals dels portaveus de cada formació és el de la crida a respectar el to i les formes. Un desig que compartim, pel bé de la salut democràtica.

Com passa a les reunions d'escala, de vegades la intensitat del debat puja de manera proporcional al nombre de participants en la trobada, i la sana discussió degenera en un xou de dubtosa qualitat. Esperem que no succeeixi, però no hem de descartar la possibilitat que, durant els propers quatre anys, part dels diàlegs de l'espectacle s'orientin cap a una retòrica populista i de desinformació fàcil i interessada. És moment d'escoltar, sí, però també de procurar, com a senzills veïns i veïnes del Prat, estar més informats que mai per poder mostrar esperit crític davant de certs discursos.

Tant de bo els nostres nous representants hagin començat en un teatre per fer política, i no pas en política per fer teatre.

Acompanyar les entitats

Abordem en aquest número com a tema destacat la problemàtica de la qual moltes entitats es venen queixant des de fa mesos: el retard en el cobrament de les subvencions, vitals per exercir les seves activitats. Activitats que, no oblidem, són considerades d'interès social i que abasten des de la cultura fins a la promoció de l'esport, el lleure, la cooperació o l'ajuda als projectes empredors.

La cada cop més exigent normativa estatal pel que fa a subvencions públiques dificulta el paper d'àrbitre dels Ajuntaments a l'hora d'avaluar els projectes i complica alhora la gestió de qualsevol projecte associatiu que aspiri a subvencions. I més tenint en compte que la gent que s'hi dedica a liderar aquests projectes ho fa amb més temps i ganes que no pas estructura professional i coneixements tècnics per dur-los a terme.

L'Ajuntament ha anunciat que reforçarà el suport a les entitats per tal de guiar-les en el que resulta un camí on molts entrebancs burocràtics semblen encara inevitables. La comunicació i l'acompanyament de l'administració local envers les entitats ha de ser constant i empàtic. Si les entitats comencen a mostrar desídia i es perden esdeveniments i projectes a la ciutat, acabarem perdent tots.

Segueix-nos a  facebook.com/periodicdelta  Twitter @periodicdelta i  @periodicdelta

Delta

LLOBREGAT

Consell Editorial


President: Alfredo García. Vicepresident: Josep Maria Canalías.
Secretari: Pere Manuel Azuara. President d'Honor: Jaume Monés

Director: Josep Maria Canalías • **Cap de redacció:** Javier Martínez • **La crònica de la ciutat i cultura:** Marga Solé, Neus Macías, Mariano Martínez, Sergi Olivera, Laura Mateu • **Esports:** Toni Espigares, Joan Centelles, Manolo Gol • **Fotos:** Joaquim Torrent, Fernando Vecino, Francesc Serrano • **Foto portada:** Joaquim Torrent • **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Joan Centelles i Ferran Serrano

Dipòsit Legal B.48419-1977 • Impressió: Imagen.Punto Directo.sl

Associació Catalana Premsa Comarcal

 **ACPC**
Associació Catalana Premsa Comarcal

 **Generalitat de Catalunya**
Departament de la Presidència

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33

e-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

PREMI
TASIS-TORRENT
PREMI
CIUTAT DEL PRAT

JA TENIM NOU CONSISTORI

Dissabte passat es va constituir el XIIè Ajuntament democràtic del Prat sortit de les darreres eleccions municipals. El Teatre Artesà, amb els electes a l'escenari i la platea plena de familiars, amics, militants, coneguts, saludats i curiosos, va acollir la sessió plenària de constitució. Lluís Mijoler va ser escollit alcalde amb els vots d'En Comú Podem i PSC, que, com han fet les últimes legislatures, formaran govern de coalició quatre anys més. En aquesta edició de Delta trobareu la crònica detallada de l'esdeveniment.

A més de Mijoler, van presentar la seva candidatura a l'Alcaldia tots els grups, que, com era d'esperar - no es coneixia cap altre pacte previ entre partits- només van ser votats pels seus. Es tractava d'una simple formalitat, ja que tots sabien que no en prosperaria cap, donat que uns dies abans s'havia fet pública l'aliança de dos dels tres partits d'esquerres, que els donava la majoria absoluta consistorial. Res a fer, doncs, per a la resta de formacions.

El nou Consistori el formen set grups, dos més que l'última legislatura, que -en teoria- conformen una representació més plural de la ciutat. Caldrà veure les primeres propostes que es presentin i els posicionaments respectius al plenari-que Delta els hi explicarà- per intuir com i cap on pot anar la legislatura.

La campanya ha estat molt polaritzada a les xarxes socials, amb manifestacions que han fet de l'insult argument. És del tot necessari passar pàgina i posar-se a treballar pel benestar dels pratencs, de la comunitat, com van assegurar que farien, amb matisos, els diferents portaveus en la seva presa de possessió.

L'enfrontament permanent no hauria de ser ni la tàctica ni l'estratègia. Com tampoc ho hauria de ser convertir els plenaris en una mena de plataforma assembleista, ni tampoc que aquestes sessions fossin l'altaveu d'un ideari xenòfob i racista.

Esperem que el seny dels que creuen -en aquesta Corporació com a mínim haurien de ser 23- que la política és una eina vàlida i eficaç per resoldre els problemes de la gent i per lluitar contra les desigualtats, s'imposi a proposicions antidemocràtiques.

JOSEP MARIA CANALÍAS

La caixa dels trons

El rigorós sistema de control i pagament de subvencions municipals fa que moltes entitats percebin el seu futur com incert

/ Foto: Arxiu Delta

JAVIER MARTÍNEZ

Les primeres remors sonaven al mes de març. Diversos representants d'entitats, especialment de les culturals, li retreien a l'alcalde Lluís Mijoler, durant una trobada en grup, que els "requisits excessius" de la interventora municipal a l'hora d'autoritzar el cobrament de subvencions estaven posant en perill la supervivència de les seves associacions. El Pratifolk, una de les principals festes pratenques de cultura popular, arribava dos mesos després. Els ànims previs al cercavila inicial donaven a entendre que la situació no havia canviat.

"Si no cobrem ja, la Cova del Foc perilla, no podem seguir tirant de caixa", comentava un representant de Diables, a menys d'un mes de l'esdeveniment. "No pot ser que hagi de posar 800 euros de la meua butxaca per pagar grups de música o que m'hagi de posar a les nou de la nit a buscar justificants de tiquets", assegura a DELTA un altre reconegut veterà del món de la cultura popular.

Les actes de les darreres juntes de govern conviden a una certa tranquil·litat; reflecteixen que l'aixeta de les subvencions s'ha començat a obrir. Què ha propiciat el suposat endarreriment a l'hora d'obrir la caixa municipal, amb el conseqüent enuig per part de les entitats?

Cada cop més controls

Traslladada la pregunta a l'Ajuntament, l'interlocutor designat per resoldre els dubtes és el pes pesant dels números públics locals. Ricard Fernández Ontiveros, gerent municipal, explica d'entrada que la legislació estatal -en mostra la relació cronològica dels canvis successius- pel que fa al control de subvencions. D'altra banda, reconeix l'impacte que això produeix en les entitats. "La corrupció i la deshonestat de les últimes dècades arreu d'Espanya les estan pagant les entitats i els proveïdors de les administracions públiques a uns extrems brutals, amb una despesa burocràtica i de gestió i uns riscos molt grans. En els darrers 9 anys



ha augmentat el ritme de controls a la gestió pública i el desànim s'ha instal·lat en el propi funcionari", afirma Ontiveros.

La norma inapelable que contribueix a endarrerir el cobrament de subvencions és que, tot i que l'Ajuntament fa un avançament del 60% de l'ajuda en el moment d'aprovar el projecte de l'entitat, el beneficiari de la subvenció no pot cobrar el 40% restant fins que no justifica la totalitat de l'ús dels diners atorgats l'any anterior.

"Aquesta justificació, tot i que se sol exigir que es faci abans del 31 de gener, hi ha moltes entitats que triguen més", explica Ontiveros, que alhora es manifesta "satisfet" perquè s'hagin començat a alliberar els pagaments un mes abans respecte de la data de l'any passat. "El desitjable és que ho poguéssim fer cap al maig, per això", reconeix el gerent.

Dificultat per presentar a temps

Pel que expliquen alguns membres d'entitats, el control rigorós de la intervenció municipal no facilita, ni de lluny, que es puguin presentar les justificacions dels diners emprats. "T'arriben a demanar contractes de professors de música que no suposen ni 400 euros, només per mirar que els hagi inscrit amb la funció correcta; et demanen justificació dels quilometratges i relacions signades dels membres de la colla que s'han desplaçat a una trobada. Mira que estic acostumat a quadrar excel·lents i pressupostos, però això ja és passar-se", comenta un membre d'una nombrosa colla.

La seva entitat ha sofert una retallada d'uns mil euros de subvencions respecte de



/ Foto: Arxiu Delta

l'any anterior. “Una cosa que algunes entitats no tenen en compte és que, tot i que se’ls subvencioni el 50 o el 80% del cost de les activitats, la memòria justificativa ha d’incloure igualment la totalitat de despeses [fins i tot les no cobertes per la subvenció]”, explica Ontiveros. Aquest criteri elimina gairebé del tot la possibilitat que les entitats puguin reservar diners de subvencions per a despeses o imprevistos, si aquests no apareixen prèviament en el seu projecte d’activitats.

Maldecap electrònic

L’altre gran problema amb què, segons el gerent de l’Ajuntament, topen algunes entitats és la rigurosa normativa de justificació electrònica dels pagaments. “Sobre el paper, ningú s’hi oposaria a això, però a la vida quotidiana de les entitats sempre hi ha qui paga els menjars amb un albarà o un pagament sense IVA per un servei d’autocar... Totes aquestes coses poden ser comprensibles, però no acceptables, perquè els òrgans de control del sector públic estan per garantir que no hi ha diner negre.

“No té sentit que les factures petites, tot i presentar-les digitals, me les tirin enrere perquè no surt el segell de ‘cobrat’ de l’empresa; ara posat a buscar 7 o 8 empreses perquè et facin aquest tràmit. És de bojos”, replica el veterà de la cultura popular. També es queixa que l’assessorament municipal ha estat, de vegades, contradictori: “En reunions a les Cases d’en Puig ens havien explicat que els tiquets d’import inferior a 50 euros passaven el control; després a Cultura ens diuen que no”.



/ Foto: J. M.

Ricard Fdez. Ontiveros gerent de l’Ajuntament:

“La corrupció de les últimes dècades arreu d’Espanya les estan pagant les entitats i els proveïdors de les administracions públiques”

“És injust assenyalar la interventora o, en general, qualsevol altre funcionari com a causants”

Més de 6 milions anuals en subvencions

Segons dades municipals, l’Ajuntament del Prat atorga anualment uns 6 milions d’euros en concepte de subvencions a entitats (6,01 el 2023 i 6,4 el 2022). El requisit genèric d’entrada és que l’activitat subvencionada sigui d’interès social; les AFA d’escoles, les entitats de lleure, les esportives, les de cooperació per al desenvolupament o les de promoció d’emprenedoria i cooperativisme són uns pocs exemples dels àmbits on s’apliquen subvencions. Segons les xifres públiques, un centenar d’entitats concretes reben directament ajudes (subvencions nominatives) per valor d’entre 3,2 (2022) i 3,6 (2023) milions. Les altres subvencions s’adjudiquen per concursos de projectes, als quals les entitats hi opten en lliure competència.

Cop de mà necessari

Des de l’Ajuntament expressen a DELTA la voluntat de donar un cop de mà al teixit associatiu: “Davant de les dificultats creixents hem reforçat l’atenció a les entitats. Hem habilitat un web específic i creat una guia per a entitats, i a banda de les sessions formatives que hem fet des de diverses àrees per atendre els dubtes, tenim un nou servei, l’OAC360, que presta suport telefònic davant dels tràmits on-line”.

El maldecap electrònic per a les entitats no acaba aquí. Ontiveros aclareix que l’entrada i sortida de documentació que correspon a persones jurídiques ha de ser electrònica. “Són entitats petites, però són persones jurídiques, i una dificultat afegida és que el nomenament de càrrecs de les entitats, també ha de passar per la via electrònica”.

El veterà de les colles corrobora novament el laberint digital: “Hem hagut de barrallar-nos tres mesos amb el Banc de Sabadell per documentar els canvis de tresorers”.

La mida i experiència de les entitats, segons el gerent municipal, poden ser factors determinants alhora de sobreviure en el fangar de les subvencions. Les més petites difícilment compten amb personal especialitzat en el buceig documental i els tràmits burocràtics. Novament, el veterà de la cultura fa un apunt interessant: “Tot això està donant peu a l’aparició de la figura del gestor d’entitats; moltes assessories es freguen les mans davant de la situació”.

Ontiveros també remarca que una altra gran confusió de les entitats és “l’excés de justificació de la seva despesa d’estructura”. “Aquí hem de ser curosos, perquè la llei no és clara al respecte, i ens toca fer una mica d’àrbitres per determinar si un local, el cost de telèfon o el personal són elements essencials en aquella activitat concreta per a la qual es demana la subvenció”. El gerent conclou que, donat el conjunt de factors que compliquen el món de les subvencions “és injust assenyalar la interventora o, en general, qualsevol altre funcionari com a causants”. ◀

Viatjar sola

Legeixo els articles que publica a *Delta* la periodista i amiga Marga Solé sobre els seus viatges. Déu n'hi do dels llocs on ha estat! Els acompanya amb foto. Acreditada sempre amb el mateix nom. D'on dedueixo que té un company de viatge fix. No està mal si vas molt lluny i estàs d'acord amb què vols visitar.

De tota manera, ara que estem a les portes de l'estiu, vull trencar una llançà pels viatges sense companyia. És un descobriment tardà, d'aquells que es corresponen amb la maduresa, quan saps molt bé què vols fer i poses el teu criteri en primer terme. Abans hi ha hagut molts viatges en que bescanvies l'interès teu per la companyia...

L'altre dia ho parlàvem amb una amiga, amb qui ens entenem molt bé, i em deia, com era feliç voltant per Barcelona al seu aire. Un carrer poc visitat, un jardí oblidat, un racó inesperat amb arbres florits... forma part d'una descoberta personal.

En canvi, viatjant en companyia s'havia trobat en el camí cap a un far, a cinc-cents metres, quan ja el veia, renunciant a arribar-hi perquè l'altra persona li va dir, de veritat cal anar fins allà? Doncs, en veritat, no calia, perquè l'amiga estava cansada, però, de fet, es va quedar amb les ganes de fer aquell final que no tindrà altra ocasió, perquè és una cosa sense importància. Tan poca, ai las, com per recordar l'anècdota.

Em direu que segons on vas, és necessari anar en companyia. Més encara, segons on, cal anar en ramat. Als viatges col·lectius o organitzats, com es diu, millor anar amb algú. Si hi vas sola, cauràs en mans de les persones que creuen que, pobreta, et cal conversa i carinyo... Horreur! Compartiran amb tu la saviesa o la ignorància i no te'n podràs desempallegar de cap manera.

Certament, viatjar sola és la millor manera d'integrar-se al lloc que es visita. Vas a veure allò que t'interessa, assisteixes als espectacles que et surten al pas i que mai pensaves que fossin allí, tens converses interessants amb desconeguts, i atresores molts coneixements que guardes per somriure a la nit.

Si em diguéssiu què trobo perfecte és voltar tot el dia sola i trobar-te al vespre en companyia per comentar i compartir les troballes. Això, és difícil. Per això, acabem viatjant en companyia i fent la meitat de les coses que volíem. Res no és perfecte, oi?

MANOLITA SANZ

Intel·ligència artificial

Darrerament els mitjans de comunicació fan un emfatitzat ressò del que serà, o ja comença a ser, la bondat (o no) de la introducció en les nostres vides de la Intel·ligència Artificial. Personalment tinc els meus dubtes havent vist el que s'ha vist amb l'evolució de les noves tecnologies, que avancen molt més ràpid del que la gent de peu pot assimilar; i podem posar com exemples el que ha passat amb les Caixes i Bancs, amb els Caixers automàtics, i també el que està passant amb la burocràcia oficial, que no deixa de ser un embolic si no estàs avesat amb la informàtica. I sense entrar en el desgavell que ha suposat la pèrdua de llocs de treball. Hores d'ara en que tot s'està digitalitzant, inclòs les firmes, les gestions que abans feies de forma personal i natural en l'estament que fora, ara cal fer-les informàticament i si de cas, mitjançant cita prèvia. Aquesta evolució tecnològica, que certament té les seves avantatges, també comporta per a l'usuari una sèrie d'inconvenients, destacant la més que abundant paperassa que cal aportar segons les gestions a fer, en molts de casos documents oficials amb signatura digital, com no, o com quan es va entrar en la fase de la robotització industrial, que tot i que es va dir es crearien nous llocs de treball més qualificats, el cert és que se'n van perdre molts més mitjançant jubilacions anticipades i/o acomiadaments incentivats. Potser sí que ha estat una realitat el que s'hagin creat llocs de treball més qualificats, però si de cas en poca quantia, doncs sols cal veure en el jovent preparat que no troba feina o ha de sortir fora del país a buscar-ne.

Per altra banda em preocupa que per més alt i fiable sigui el nivell d'aquesta informatització, de les seves bases de dades, de la confidencialitat requerida... surten aquests "hackers", pirates informàtics i et formen un desgavell amb repercussions mundials. Ho hem vist recentment amb el que va passar amb les dades mèdiques d'un hospital de referència de Barcelona, i també ho hem vist a nivell polític amb l'espionatge de persones a través del mòbil. Sense parlar del que es pot fer amb els "drons". Doncs ara cal pensar què serà i pot passar amb una aplicació generalitzada a les nostres vides de la Intel·ligència Artificial. Em qüestiono, d'entrada, què vol dir Intel·ligència Artificial. Segons el Diccionari de la Llengua Catalana (Institut Estudis Catalans) és "un conjunt de tècniques i

reflexions teòriques sobre la construcció de sistemes intel·ligents"; en quant a la paraula intel·ligència indica, entre altres accepcions, "comunicació entre persones que s'entenen" i com artificial, "fet de la mà de l'home, que no és natural".

En el suposat que la Intel·ligència Artificial sigui en benefici de les persones i en la millora de la seva qualitat de vida, que jo penso serà en benefici del capital, no veig clar quin pot ser el seu abast i em preocupa si, com ja es diu que serà una amenaça a l'ocupació, què passarà tal com va creixent el nombre d'habitants del planeta? Viurà la gent de renda? I ens cal pensar que no tot hom estarà en la línia de la bona fe, d'actuar oferint un bon servei al i pel poble. De la mateixa forma que els pirates informàtics actuen sense mena d'escrúpols, què passarà amb els nous pirates de la Intel·ligència Artificial? Que n'hi haurà, sens dubte i si avui dia en les seves actuacions busquen diners, potser en el futur cercaran quelcom més que diners, potser ens hi jugarem la integritat física com a persones, com a poble, com a país... Potser és ciència ficció, però el que vull assenyalar és que quan més s'avança tecnològicament, més esculls se'n presenten.

Pere Rodríguez i Darnés

Estimada amiga Assumpció

Amiga estimada

Una pèrdua sempre és dolorosa. Però quan et toca d'aprop sorprenden el mal que farà.

Han sigut molts anys d'amistat, la joventut, la maduresa i la vellesa tot just encetada.

Riures, tristeses, preocupacions, felicitat, decepcions, lluites, il·lusions, alegries. Tot ho hem viscut juntes..

Quin plaer tenir-te com amiga! Tot un regal, un gran suport.

Honesta, profunda, empàtica, humana, sentit de la justícia, idealista, lluitadora i molt bona persona, "el que no vulguis per tu, no ho vulguis per ningú," Tan de bó ho practiqué més gent. El món seria diferent.

Assumpció, tot el que has sofert no ha sigut just. Hi penso cada dia. Em revolto contra el teu patiment físic i siquic

Assumpció, et dic adéu amb molta recança, amb dolor. T'estimo.

Magda Colomera

Polis-sèmia

Aquell tòpic que diu que els extrems es toquen es va materialitzar durant uns segons als discursos dels portaveus durant la seva estrena com a regidors, celebrada a l'Artesà. A Mijoler, que tan aviat baixa al fang de la discussió del Facebook com al dia següent li agafa una vena d'estadista, va optar per un símil entre el concepte de democràcia i la històrica organització de les polis gregues. Estem segurs que a Rafael Millán li van brillar els ulls ni que sigui per uns segons. Ell, com va deixar clar, també posa el centre del discurs en els polis, però en aquest cas vestits de blau i patrullant ciutats plenes de veïns atemorits. Ah, un mot, tants significats diferents...

Look immobiliari

Ho posava de relleu a Twitter una analista de imatge política durant el debat de candidats de Barcelona: les corbates verdes (en aquell cas la lluïa Daniel Sirera, del PP) són de comercial de Tecnocasa. El líder pratec de Vox va lluir també la seva durant la sessió inaugural. Qui sap si darrere de tant discurs antiokupa en realitat hi ha una estratègia per intentar vendre'ns el pisos!

S'atreveix o no?

Per una vegada en molt de temps diuen, diuen i diuen que els de Mijoler, opció continuadora de l'històric Tejedor, han tingut opcions de veure's desposseïts de l'alcaldia. Hi havia una altra combinació guanyadora, al bombo de forces polítiques, que sumava 13 regidors, la majoria d'escons al ple. El paper estrella en aquest cas el defensava, com no, el socialista Juan Pedro Pérez (El Prat que s'atreveix). Un cop més, la lleialtat institucional s'ha imposat a l'atreuiment. Hi haurà nova ocasió d'aquí a quatre anys?

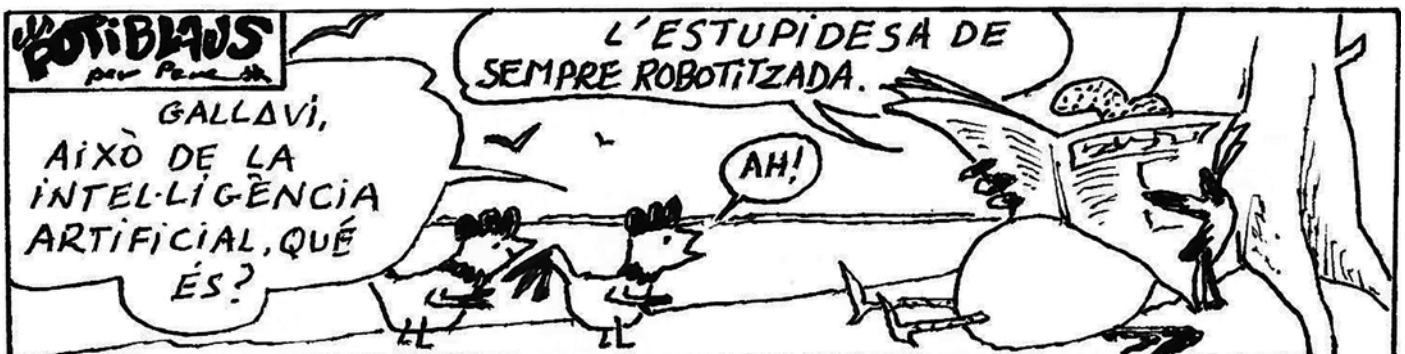
Ara 'batlle', ara 'batlle'

La setmana de pactes ha transcorregut just després de la celebració del Corpus. A Berga segur que l'haurien anomenada la setmana de "l'Assalt de Plens". Però a tot arreu, el Corpus ens deixa una imatge també molt nostrada i representativa. La dels ous com ballen. Vist el que s'ha vist, i tant que han ballat. I els sous, també.

Juana, de professió, meteoritòloga

La cirereta meteòrica -mail millor dit- postelectoral ens l'ha regalada la pratenca Juana Dolores Romero. La femme fatale de moda de la poesia i el teatre provocadors i irreverents ha omplert minuts de xarxes socials amb el seu desig profètic de petar-se Barcelona i Catalunya per la via del meteorit, després de la victòria de Xavier Trias a Barcelona. Per aquells atzars del destí (i de mantenir càrrecs a molts despatxos), el pacte en forma de meteorit va pulveritzar en qüestió de minuts les opcions de Trias com alcalde de Barcelona. I de pas, les d'Ada Colau (molta gent contenta a banda i banda de la graderia, suposem). Juana, ets profeta, tot i que no a la teva terra.

LA TIRA de PERE VENTURA



CARLOS FDEZ. ROVIRA i JORGE ROMERO, arquitectes

“No es necessita construir més, el que caldria és rehabilitar els habitatges vells”

JAVIER MARTÍNEZ

FOTO: QUIM TORRENT

Carlos Fdez. Rovira (43) i Jorge Romero (43) es defineixen com a arquitectes de proximitat. Juntament amb Natalia Mendoza, estan associats en forma de cooperativa i treballen habitualment a l'espai de co-working Uikú, al carrer Primer de Maig del Prat. Mentre Mendoza atén una finalització de projecte irrenunciable, Rovira i Romero ofereixen a DELTA una visió sobre la construcció, l'eficiència dels habitatges i el futur de les plaques fotovoltaiques que, en molts casos, trenca amb l'imaginari col·lectiu.

■ Quins són avui dia els pilars bàsics per tenir en compte a l'hora de construir vivendes?

Jorge Romero: Primer ens hauríem de preguntar si realment es necessita construir. I la resposta és que no. Abans de construir, s'haurien de rehabilitar els pisos vells. A la província de Barcelona, més del 65 per cent dels habitatges tenen més de 40 anys. Fa 40 anys no hi havia normativa en temes d'eficiència energètica. La primera normativa seriosa al respecte no va arribar fins al 2006. Es va revisar a instàncies d'Europa, i el pròxim que demanarà Europa, de forma molt exigent, seran edificis de consum quasi nul; que no consumeixin energia o que tota la que consumeixin sigui renovable.

Carlos Fdez. Rovira: Compte, que per una banda hi ha el tema de l'eficiència i per l'altra, el de la sostenibilitat. Pots fer un edifici supereficiënt que no consumeixi, però el procés de construcció pot ser que tingui una gran petjada ecològica, i en això la normativa no s'està ficant gaire. Molts aïllaments tèrmics són derivats del petroli i, per tant, totalment insostenibles.

■ És l'aïllament el principal problema dels edificis vells?

J. R.: Sí, i s'agreuja amb la pobresa energètica. Els edificis estan com estan, i a sobre hi ha molta gent que no pot posar calefacció a l'hivern ni tampoc aire o ventiladors a l'estiu. Abans, tirar d'electricitat era la solució, però amb l'augment del preu de l'energia, és més difícil. I a llarg termini, la situació empitjorarà. És bàsic l'emboïllat tèrmic de



D'esquerra a dreta: Fdez. Rovira, Romero i Mendoza, els tres arquitectes associats

l'edifici: façana, cobertes i finestres. Són l'abric de l'edifici. Si l'abric funciona bé, l'edifici necessitarà molt poca energia.

C. F. R.: Ara tothom demana edificis eficients, però no s'exigeix res als que ja tenim construïts. Veurem si les ajudes Next Generation, que en teoria podrien servir per fer rehabilitacions, serveixen per alguna cosa, perquè has d'avançar tu els diners, i per tant és complicat que gent sense poder adquisitiu les pugui arribar a utilitzar. Al final, la rehabilitació energètica la fa només la gent que pot pagar-la d'entrada.

J. R.: I hem d'afegir la complicació burocràtica. Aquest matí he tingut una clienta a la qual li estem fent un canvi de finestres i ha de presentar un munt de paperassa per un projecte de 3.000 euros.

■ Les plaques fotovoltaiques suposaran un gran canvi pel que fa a eficiència energètica?

J. R.: S'han posat molt de moda, però aquí ve el segon error. Si vols que un edifici consumeixi poca energia, ha d'estar dissenyat per necessitar poca energia. La primera necessitat és “abrigar” bé els edificis.

C. F. R.: Per a les companyies elèctriques és molt interessant que es posin plaques fotovoltaiques a les cobertes: generen energia sense que la companyia hagi de pagar res. Fas la instal·lació. Durant el dia, treballes fora de casa; les teves plaques produeixen energia, que va a parar a la xarxa. L'empresa la paga a preu de res i té un munt d'energia sobrant per vendre. És un ‘temazo’! Per això s'inverteix tant en publicitat de fotovoltaiques. És una bona solució, però no la principal. I necessites una quantitat de plaques brutal, amb el que implica de material, tecnologia, silici...

■ S'està generant una mena de bombolla amb la fotovoltàica, semblant a la del cotxe elèctric i les bateries?

C. F. R.: Totalment. I petarà en algun moment. Que sí, que és molt maco que a una coberta hi hagi una placa i diguis “mira, estic produint”. També és més econòmic col·locar dues plaques que no pas corregir l'aïllament de la façana. Per preu, és fàcil i ràpid.

■ I sembla ser l'aposta dels ajuntaments

amb sensibilitat declaradament ecològica, com el del Prat.

■ **C. F. R.:** Sí, és posar-se l'etiqueta verda, però és "greenwash" [rentat de cara verd] total. Primer, abriga l'edifici. Després, tinguem maquinària que consumeixi poc i, tercer, que el que hagi de consumir sigui renovable. Aquestes són les prioritats.

J. R.: Per desgràcia, això no ven. Si et parlen d'aïllar un edifici ja penses en una obra costosa, etcètera.

■ **Com a arquitectes heu intentat fer pedagogia amb l'Ajuntament per fer entendre aquest punt de vista?**

■ **C. F. R.:** Sí, i et diuen: "Tens raó, però a nosaltres ens donen els calers per posar les plaques, no pas per ajudar a la gent a rehabilitar". És un cercle viciat.

J. R.: S'ha de fer molta pedagogia amb la gent. Com que fins ara l'energia era barata, tothom posava la calefacció o l'aire i no pensava en res més. Però la gent ha de saber que vindran lleis que impediran vendre o llogar un habitatge sense certificat d'eficiència.

■ **Bé, també quedaven fora de circulació els cotxes sense etiqueta i sembla que ho van allargant.**

■ **J. R.:** El tema de l'habitatge s'anirà implantant molt poc a poc, però al final no queda un altre camí que obligar la gent.

■ **I un altre problema que veig, comparat amb el cotxe, és que per reformar un edifici has de posar d'acord als 15, 20 o 30 propietaris dels habitatges.**

■ **J. R.:** Aquí és on entra la pedagogia. En 10 anys podries tenir amortitzada una inversió d'aquest tipus. Hem fet un estudi real sobre un antic bloc de la cooperativa, a Verge de Montserrat. Són 80 pisos, amb molta gent en situació de pobresa energètica. Amb una mica més de 120.000 euros es podria rehabilitar la façana, canviar les finestres i, amb

l'estalvi energètic que suposaria, s'amortitzaria la inversió en 10 anys.

C. F. R.: De fet a nosaltres ens ha vingut a veure gent que ha muntat petites empreses dedicades a assessorar i finançar rehabilitacions d'obres, amb cobrament de quotes durant 25 anys, per exemple. Han vist un filó: veuen que hi ha ajudes europees i que la gent no pot avançar diners.

■ **O sigui, que en un futur ens hipotecarem no per comprar vivenda sinó per rehabilitar-la.**

■ **C. F. R.:** Doncs potser no és mala idea. Igual que si tens una esquerra l'has de rehabilitar perquè si no l'edifici acabarà anant a terra, si et falta aïllament, t'hauràs de plantejar posar-ne. El que passa és que, ara, l'esquerra ho veus com un problema greu i l'aïllament, no. Però hauria de ser igualment greu.

“ **Costen de creure les etiquetes d'eficiència d'alguns equipaments públics del Prat** ”

“ **Les fotovoltaïques seran una bombolla que petarà; no hi ha tant de material per a totes les que caldrien** ”

■ **S'anuncia que tot el que es construeixi al Prat Nord serà eficient, un "barri de zero emissions". Serà així?**

■ **J. R.:** Qualsevol edifici que es fa ara, si compleix la normativa espanyola, ja es certifica com a "consum energètic quasi zero", sempre que el tècnic faci bé la seva feina, que n'hi ha que no han fet formació adient.

C. F. R.: Una curiositat que sobta molt a la gent és que els habitatges ara es fan estancs. De fet als blocs nous no és una bona idea tenir les finestres obertes tot el dia, i menys amb la qualitat de l'aire que tenim. Als nous

habitatges hi ha una màquina que funciona com a pulmó de l'edifici i que, sense necessitat d'obrir finestres, regula i filtra l'aire, atemperant-lo. Això redueix molt la demanda energètica.

■ **Hem parlat d'habitatges. Què passa amb els equipaments públics? Les escoles, fins i tot de recents com la del Parc, són un forn quan arriba el maig.**

■ **J. R.:** No conec l'edifici, però poden ser problemes de disseny. A una escola de Viladecans van posar en marxa estratègies de protecció solar instal·lant recuperadors de calor.

C. F. R.: No sé per què no es col·loquen pèrgoles o umbracles com la que van posar davant del centre cívic Palmira. També passa que els dissenys de col·legis tendeixen a repetir les mateixes "cagades" perquè als aspirants al projecte el primer que se'ls exigeix és haver construït abans dos edificis de la mateixa envergadura, amb la qual cosa sempre es presenten els mateixos. Després, a mi em costen de creure les etiquetes d'eficiència que hi ha posades als edificis públics del Prat. Al Cèntric les portes estan constantment obertes, hi ha uns espais gegants per aclimatar... Al Ribera Baixa no hi ha una sola finestra que tanqui bé, i llavors, què fas? Doncs climatitzador a tot drap.

■ **Es poden aconseguir més espais d'ombra al Prat?**

■ **C. F. R.:** Segur. A veure, també dic que s'ha de deixar un temps i esperar que els arbres dels espais nous creixin per veure si el projecte ha funcionat. Tampoc crec que cap projecte acabat sigui el millor que podria haver sigut. Amb els anys es pot millorar. I això l'Ajuntament probablement no ho farà d'ofici; ha de ser la gent la que faci seva la ciutat, la que digui "aquí necessitem una ombra"; ha d'haver-hi participació ciutadana en aquest sentit. ◀

CFR LLOPART
CENTRE DE FISIOTERÀPIA
I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

FISIOTERAPEUTES:
Moisés Llopart Ribas · Moisés Llopart Prades · Ester Pérez Amarante

ESPECIALITZATS EN EL TRACTAMENT DEL DOLOR
Lesions esportives
Artrosis
Problemes de columna
Tractaments post-quirúrgics
Electroteràpia
Teràpies manuals
Exercicis personalitzats
Tècniques de relaxació

Carrer Penedès, 80 • 08820 El Prat de Llobregat • Tel. 93 478 48 48 (Hores convingudes)

Lluís Mijoler, proclamat alcalde del Prat

L'oposició demana un “canvi de to” en el nou mandat liderat per Mijoler

Diversos portaveus apel·len a la recuperació de les formes i al respecte institucional



Mijoler sosté la vara d'alcaldia després de la seva proclamació / Foto: Q. TORRENT

NEUS MACÍAS

El primer ple del mandat va començar com l'últim del mandat anterior: amb una crida al diàleg i a la recuperació de les bones maneres entre “rivals polítics, que no enemics”, com va recordar el portaveu del PP, Miguel Ángel Ochoa. Tots van mencionar que, en un consistori tan fragmentat, faran falta dosis de paciència i també de “política” per poder arribar a acords, citant la portaveu d'El Prat en Comú Podem, Alba Bou.

Lluís Mijoler va fer valdre els 9 vots dels seus regidors sumats als 6 dels socialistes per erigir-se de nou alcalde del mandat 2023-2027, el XIIè des de l'arribada de la democràcia.

La vetllada, que es traslladava al teatre Artesà per donar cabuda a més públic, familiars, amics i militància -no va caldre obrir l'amfiteatre-, havia començat amb la Mesa d'Edat, formada pel regidor de més edat,

Jorge Monteagudo (Jóvenes y Pensionistas Decidimos) y Alex Cruz, de Vox, amb només 18 anys. Potser pels nervis o per la manca de pràctica, Monteagudo va necessitar en diversos instants de l'ajut de la secretària de la corporació, María Cacharro, que exercia com a conductora de l'acte. En el moment de la jura dels càrrecs, els regidors van utilitzar diverses fórmules.

Els d'ERC ho fan “per imperatiu legal”

Els comuns i els socialistes van optar per prometre el càrrec, igual que Jorge Monteagudo, mentre que els tres regidors d'ERC van emprar expressions diverses. Jordi Ibern prometia per imperatiu legal i es comprometia a treballar per la República catalana. Ariadna Valezka Castillo ho feia també per imperatiu legal i es proclamava “antifeixista”, i Mica Blázquez tenia un record per les “dones valentes que volen silenciar arreu del món”. Els dos regidors del PP van jurar

el càrrec, com ho van fer també Mario Cifuentes (JPD) i el portaveu de Vox, Rafael Millán. Alex Cruz va utilitzar la mateixa fórmula que la secretària quan interpel·lava els regidors, una llarga frase en castellà que va ser rebuda a la platea amb un cert enrenou.

Un cop constituït el ple, els alcaldables van haver de manifestar si es postulaven o no a l'alcaldia. Ho van fer tots a excepció de Juan Pedro Pérez, que cedia a Mijoler el vot dels 6 regidors socialistes, tal i com s'havia fet públic amb la signatura del pacte de govern del 15 de juny. L'escrutini va donar 15 vots per a Mijoler, que d'aquesta manera era investit alcalde i rebia la vara de comandament de mans de la Mesa d'Edat.

A continuació, els portaveus van desgranar els seus arguments. Començava Gerard Valverde, amb diverses pulles a l'anterior govern. La primera, l'auguri del 0,3% dels vots que li atorgava el baròmetre municipal “i que es podien haver estalviat de publi-

car”. Valverde prometia “donar veu als que s’han sentit menystinguts”, i va citar dos barris oposats: les Palmeres i la zona de Nicolas M^a Urgoiti. El líder de Junts pel Prat va demanar que el mandat ajudi a canviar el to institucional, “que és responsabilitat dels que som aquí però sobretot d’aquells que els hi toca liderar el govern de la ciutat”.

Rafael Millán, de Vox, prometia ser “la veu dels que porten anys silenciats” i assegurava que les forces d’esquerres havien convertit El Prat en “una ciutat insegura, amb habitatge car i amb delinqüents okupant pisos”. Un govern “enemic de la prosperitat” i amb ciutadans “atemorits”. “Per fi hi ha alternativa a tants anys d’abandó”, assegurava entre crits del públic, que sentia que no reconeixia la ciutat que dibuixava Millán. “Ni més sociocomunisme ni més separatisme”, cloïa.

“Que no se’ns titlli de populistes”, reclama Monteagudo

Jorge Monteagudo -JPD- reflexionava sobre l’alta abstenció, “produïda pel desencant amb el govern, amb una forma de governar que no pensa a solucionar la vida dels pratencs”. Més control dels impostos “per recuperar els serveis públics i suprimir els càrrecs de confiança i les subvencions als partits polítics” són alguns dels seus propòsits dins el consistori. Va demanar més residències per a gent gran i el dret del poble a controlar de prop els seus governants. I va queixar-se de qui els titlla de “populistes”. “Qui diu això viu en una realitat paral·lela”.

El líder del PP, Miguel Ángel Ochoa, prometia lleialtat institucional a Mijoler “ets el meu alcalde, Lluís, i els vostres encerts seran els del Prat”, però assegurava que faria una oposició “contudent si ho fan malament, serem el pitjor dels assots”. Va conjurar-se contra les mocions generalistes i va demanar que es rebaixin les males formes i les “manques de respecte” que s’han donat en el mandat que acaba. “Ningú no s’ha de proposar liquidar l’altre. No som rivals, som adversaris polítics”.

Jordi Ibern, quatre anys més tard, es va erigir de nou en cap de l’oposició i va fer propòsit de “treballar de manera constructiva però crítica, trepitjant el carrer”. Incrementar el parc d’habitatges, remunicipalitzar els serveis funeraris o fer un casal de joves autogestionat són algunes de les seves propostes. També va ser crític amb la poca competència en català de gran part de la ciutadania del Prat.

El paper de la política i l’acte de l’escolta

Juan Pedro Pérez, líder del PSC, va recordar que al Prat hi ha ara 7 forces polítiques al consistori. “Això el fa més plural, però més complex”, i va desitjar una nova etapa basada en “la paciència, la comprensió i la tolerància: escoltarem tothom des del respecte democràtic a la diferència”. I citava Raimon Obiols. “En situacions de crisi tornen les tendències a la regressió democràtica i la fascinació per les formes autoritàries”.

Alba Bou va declarar des del primer moment la dificultat de trobar consensos en

un ple tan fragmentat. “Per això reivindico el paper de la política, una eina de transformació social”. -L’única dona portaveu -clamava al cel la fotografia dels portaveus, tants homes...-pronosticava una legislatura gens “plàcida” i es proposava governar amb “transparència, fent feina honesta, diàleg, escolta i voluntat d’entesa”. També reclamava “evitar soroll innecessari” i demanava als que arribaven “un respecte per la ciutat feta”.

“L’única línia vermella: la por i l’odi”, diu Mijoler

En un to institucional i fugint de qualsevol rèplica a tot el que s’havia sentit al plenari de constitució, Mijoler va recordar com a l’antiga Grècia “fer bona política era actuar en pro de la nostra polis”. “I això és el que fem: practicar l’acció col·lectiva de la polis, la petita gran política, que és la política municipal”. Va agrair la “generositat” dels socialistes per reeditar el pacte de govern i va parlar dels reptes que afronta el Prat del present per projectar-lo al futur. El repte urbanístic de desenvolupar el Prat Nord i el Sud; el repte de la sostenibilitat i la defensa del territori; el repte econòmic per modernitzar els polígons industrials i enriquir el teixit comercial de proximitat; el repte social per continuar sent una de les ciutats del país que més inverteix en serveis socials i que no deixa ningú enrere. I va allargar la mà a tothom –“totes les idees seran benvingudes”- amb una única línia vermella: “el discurs de la por i l’odi”. ◀

L’alcalde socialista que no es va materialitzar

Hi ha una frase molt mencionada en política: ‘com no podia ser d’una altra manera’. I resulta que no és certa. Tot pot ser d’una altra manera. Aquesta història que avui us expliquem aquí, la portada d’aquesta edició de Delta, tot podia haver estat molt diferent si s’hagués forjat una aliança diferent de la de comuns i socialistes. Durant uns dies va ser possible un alcalde socialista.

Tot i que des de la mateixa nit semblava que els ‘aliats naturals’ de Mijoler eren els socialistes, la dificultat d’apropar postures entre els dos líders va encallar les negociacions i una altra coalició va agafar embranzida. Entre els partits de l’oposició es va començar a treballar en la possibilitat d’un govern encapçalat per Juan Pedro Pérez, que aconseguiria la vara de comandament gràcies als vots d’ERC, els Pensionistes, el PP i Junts pel Prat. Tots sumen 14 regidors, suficient per a una majoria



Juan Pedro Pérez i Marisol Rojas (PSC) durant la sessió plenària / Foto: Q. TORRENT

absoluta que hagués donat l’alcaldia a Juan Pedro. Aquest pacte d’investidura es materialitzaria després en un govern de coalició entre PSC i ERC, que obtindria regidories. La consigna que va circular durant uns dies

era “si Juan Pedro es postula com a alcalde, el votem”. Avui ja sabem que no va ser així, i sembla que en un acte de responsabilitat o fidelitat, Pérez no va fer mai el pas. Potser serà d’aquí a quatre anys?

Composició del nou consistori de l'Ajuntament del Prat

EL PRAT EN COMÚ PODEM (EPECP)

9 escons



Lluís Mijoler



Alba Bou



Quim Bartolomé



Anna Martín Cuello



Esther García



David Vicioso



Carmelo Declara



Valle Alcaide



Rafa Duarte

PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC)

6 escons



Juan Pedro Pérez



Marisol Rojas



Juan Carlos Moreno



Débora García



Alejandro Herrera



Marina García

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (ERC)

3 escons



Jordi Ibern



Ariadna Valezka



Mica Blázquez

PARTIT POPULAR (PP)

2 escons



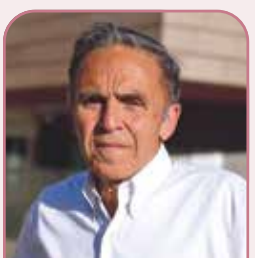
Miguel Ángel Ochoa



Elisabeth Martínez

JÓVENES Y PENSIONISTAS DECIDIMOS (JPD)

2 escons



Jorge Monteagudo



Mario Cifuentes

VOX

2 escons



Rafael Millán



Alejandro Cruz

JUNTS PEL PRAT (JUNTS)

1 escó



Gerard Valverde

Proximitat és tenir un **préstec¹ immediat** quan el necessitis

A CaixaBank sabem com n'és, d'important, tenir algú a prop. Per això, ara disposes d'un **préstec immediat** per fer realitat les teves il·lusions. Sol·licita'l a la teva oficina o amb només un clic a través de l'app **CaixaBankNow**.

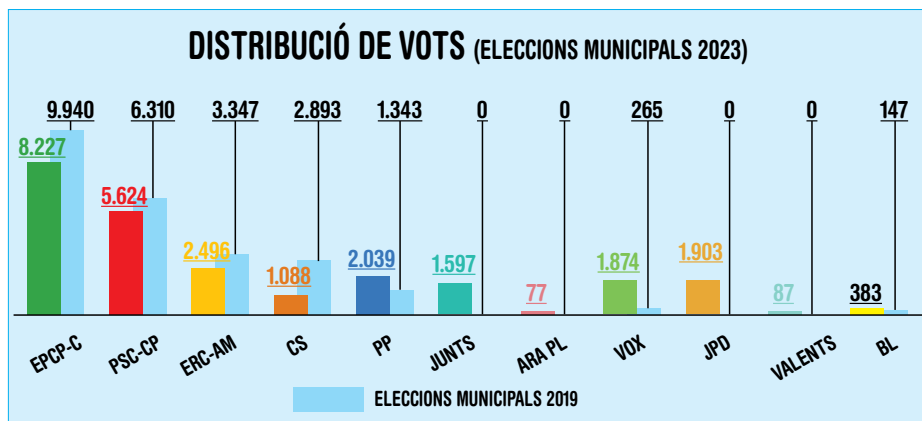
Informa-te'n a la teva oficina o a [CaixaBank.cat](https://www.caixabank.cat)



1. Sempre que es mantinguin les circumstàncies economicofinanceres del sol·licitant en el moment de la sol·licitud. NRI: 5671-2023/09681.

28-M: Victòria a la baixa d'El Prat en Comú Podem en un Ajuntament molt més fragmentat

Són els pitjors resultats municipals de l'ecosocialisme des de 1979. La dreta guanya representació i es radicalitza amb Vox. Jóvenes y Pensionistas Decidimos, la gran sorpresa amb dos regidors. La participació cau 8,8 punts



SERGI OLIVERA

Els números ho expliquen: el triomf era evident, però a la vegada agredolç perquè representava el pitjor resultat en vots de la marca PSUC / Iniciativa / Comuns en unes municipals des del 1979, perdent prop de dos mil vots respecte al 2019, els quals es tradueixen en tres regidors menys (de 12, si comptem el regidor anterior de Podem en solitari, passen a 9), quan les seves expectatives eren ben diferents: el baròmetre municipal anunciava possibilitat de majoria absoluta, fins i tot.

Tot plegat en uns comicis on la participació va baixar dràsticament gairebé 9 punts, passant d'un 60,8% el 2019 a un 52% actual, amb quasi la meitat del cens que va decidir no visitar els col·legis electorals aquell 28 de maig. El vot en blanc també es va duplicar respecte a 2019, senyal que la desafecció per les diferents opcions electorals ha tingut un paper fonamental. "Estem convençuts que en un context de més participació haguéssim mobilitzat vot de l'esquerra i, amb uns resultats similars, tindríem els mateixos regidors que abans. L'important és que l'esquerra aguanta i hem tornat a guanyar amb contundència", analitzava Mijoler.

El PSC retalla diferències, però queda lluny d'un 'sorpasso'

El PSC perdia un regidor i es quedava amb 6 en segona posició tot i haver incrementat gairebé en un 1% el percentatge de vot favorable, veient-se perjudicat per la fragmentació de sufragis que es va donar per darrere. Han perdut prop de 600 vots respecte a 2019,

però tot quedava ben disposat per mantenir el pacte de govern amb En Comú Podem: "la nostra voluntat era mantenir la mateixa coalició de govern, el que ens hauria agradat és que la correlació de forces ens posés al capdavant, però no ha pogut ser en aquest context d'abstenció i auge de la dreta", confessava Juan Pedro Pérez.

ERC manté els tres regidors 'in extremis'

Els republicans van mantenir els seus 3 regidors per poc marge (durant el recompte, una cadira va ballar entre la tercera d'ERC i la setena del PSC) i amb una forta davallada d'un miler de vots perduts. No van assolir el creixement esperat per ser més decisius en el govern de la ciutat i també han perdut certa pistonada en el vot independentista de la ciutat, visible amb la pujada de Junts Pel Prat. El candidat, Jordi Ibern, reconeixia que els resultats no eren els esperats tot i consolidar la seva posició, a la vegada que proposava fer front comú contra la dreta espanyolista.

El comandament de la dreta espanyola passa a PP i Vox

La suma de PP, Vox i Ciutadans ha augmentat realment poc més de 400 vots entre 2019 i 2023, on ha superat els 5000, però aquest augment sensible s'ha donat en paral·lel a la davallada important de la participació, fet que ha augmentat la seva representativitat (de tres regidors de Ciutadans s'ha passat a quatre, ara repartits entre PP i Vox, donat l'esfondrament general taronja). L'entrada de Vox al consistori sí que evidencia una radicalització d'aquest tipus de votant, però. Des del Partit Popular, Miguel Ángel Ochoa

es va mostrar molt satisfet de "tornar amb força a l'ajuntament, sent el partit que ha irromput amb un percentatge de vot més alt" (un 8% i dos regidors).

Per la seva banda, la ultradreta de Vox representa el creixement més gran en percentatge respecte als resultats de 2019, passant de 365 a ni més ni menys que 1.874 sufragis, un auge que supera els sis punts percentuals. I això, sense fer campanya ni emetre missatges sobre els seus plans concrets per al Prat. La seva entrada amb força al consistori només s'explica perquè és la marca que està més 'de moda' en un sector considerable de l'electorat de dretes, i si no fos pel creixement paral·lel del PP i la canalització del descontentament que representa el vot a Jóvenes y Pensionistas Decidimos, encara podria haver estat més contundent.

Decidimos: la gran campanada de Jorge Monteagudo

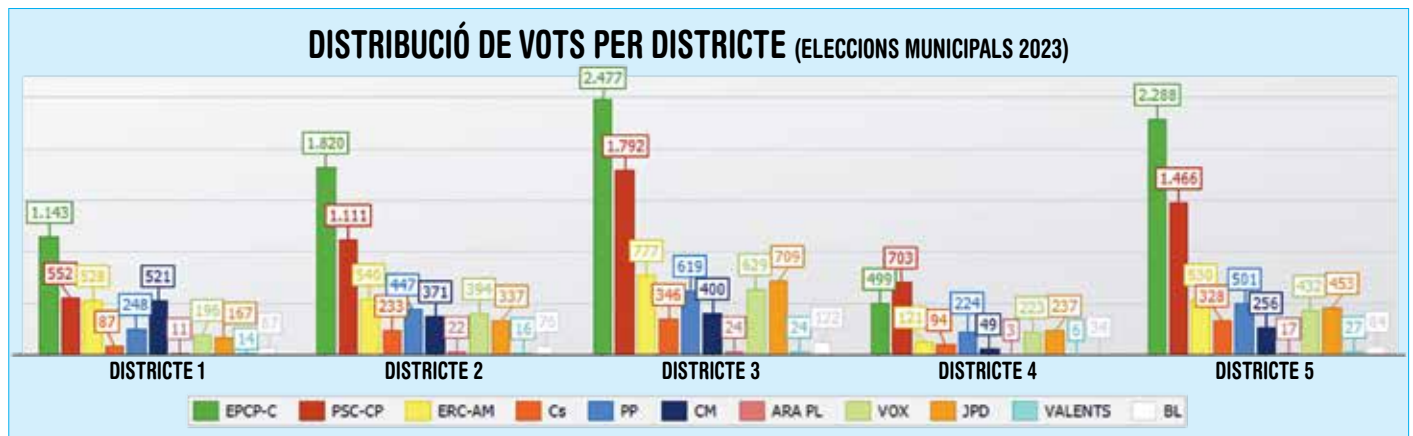
Van destrossar totes les porres electorals. La formació estrictament local Jóvenes y Pensionistas Decidimos es van confirmar com a gran sorpresa de la nit, aconseguint una molt meritòria cinquena posició després d'una campanya amb molt pocs recursos. Més de 1900 vots i un percentatge de 7,49% els fan entrar al consistori amb dos regidors. Monteagudo explicava perfectament el que ha passat amb ells: "fa dos mesos ningú apostava per nosaltres i la realitat ha estat molt diferent. Per què? És senzill: la gent està cansada dels partits tradicionals que no resolen els seus problemes i han fet de la política una forma de vida".

Junts Pel Prat: el triomf del treball i la constància

Al segon intent, Gerard Valverde ho ha aconseguit. Amb un increment de més de cent sufragis i superant en un 1,29% el llindar del 5% necessari per obtenir una meritòria representació i retornar la marca hereva de l'antiga CIU als plens municipals. La forta presència i visibilitat en campanya ha estat clau per créixer, tot i el context d'abstenció, i amb una marca que no emociona especialment l'electorat metropolità en les eleccions locals (Trias al marge, la seva representativitat a moltes de les ciutats més poblades de l'AMB no és gaire lluada). ◀

Zoom electoral 28-M: analitzem amb detall algunes dades per districtes

Descobrim on ha baixat més la participació i altres aspectes destacats de les municipals



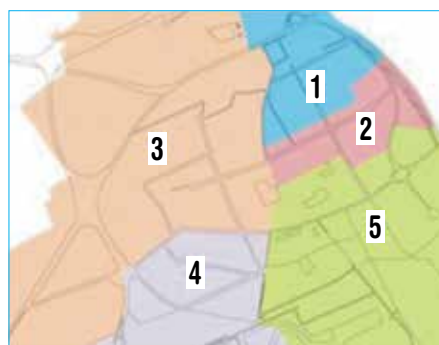
SERGI OLIVERA

El sud vota més que el nord

Si el 2019 el districte electoral més participatiu va ser amb un 65,16% el número 1, que comprèn la part principal del Nucli Antic, en aquests comicis la participació més alta va concentrar-se al districte 5, sud-est de la ciutat, amb un 55,15%. El Nucli Antic és la zona del Prat on més ha caigut la participació, amb l'abstenció augmentant gairebé onze punts, passant a la tercera posició. A ningú se li escapa que la desmobilització causada pel postprocés, donat que és la zona amb més vot catalanista de la ciutat, ha de tenir bastant a veure. El districte 5 també és on més percentatge de vot aconsegueix la força guanyadora, El Prat En Comú Podem, amb un 35,85%. Com és patró habitual, els ecosocialistes s'imposen a quatre dels cinc districtes de la ciutat.

Sant Cosme es queda a casa

Tradicionalment, el districte 4, que aplega els barris de Sant Cosme i La Granja, és el que menys participació electoral registra en tota mena de comicis. En aquesta ocasió no ha estat diferent i la xifra d'abstenció ha estat encara més remarcable; només van votar un 38,63% de les persones censades. Cinc punts d'abstenció més que fa quatre anys. Com també succeeix històricament, el PSC és la força més votada en aquesta zona aconseguint un 32,06% de sufragis, superant en més de 200 vots a El Prat En Comú Podem. Els socialistes han obtingut la segona posició en els altres quatre districtes. La tercera posició a Sant Cosme i La Granja se l'emporta Jóvenes y Pensionistas



La dreta aconsegueix millor percentatge a Sant Cosme, amb una alta abstenció

nistas Decidimos, en un frec a frec molt ajustat amb PP (que s'imposa al sector de la setena fase o 'pisos blancs', amb una participació baixíssima d'un 22%) i Vox.

Junts retalla a ERC en la batalla de l'independentisme tradicional

Sempre és interessant observar quina de les forces independentistes creix o minva al districte 1, que engloba la major part del Nucli Antic, lloc on es concentra la major part del vot catalanista tradicional del Prat. En aquesta ocasió el resultat ha estat prou ajustat, amb ERC superant Junts per només set vots, més tenint en compte que l'avan-

Jóvenes y Pensionistas Decidimos s'imposa al sector del CAP Ramona Via

tatge dels republicans sobre els exconvergens el 2019 era de prop de 300 sufragis. La davallada d'ERC en aquest sector també es demostra per haver perdut la segona posició al recompte, ara favorable al PSC per poc més de vint vots. El secret dels republicans, però, és que mantenen millor el tipus a la resta de districtes que no pas Junts, que no arriba al 5% al 4 i al 5.

Patró similar en el vot a PP, Decidimos i Vox

Les tres forces que han obtingut dos regidors del no-res: PP, Jóvenes y Pensionistas Decidimos i Vox presenten un patró similar en els diferents districtes. Al Nucli Antic és on més punxen (PP arriba al 7%, Vox es queda en un 5,55% i Decidimos es queda en un 4%), però en la resta, tots tres partits oscil·len entre els 6 i el 8% dels vots. Menció apart que també tots tres obtenen el seu millor percentatge a Sant Cosme i La Granja, el districte 4, on arriben al 10%. Vol dir això que Sant Cosme és un barri de gent obrera que vota a la dreta com a vegades s'interpreta? Donades les xifres de participació del districte, seria més adient dir que és un barri obrer que vota poc, i dels pocs que voten hi ha un percentatge més alt de la mitjana que vota a la dreta, o bé a una opció a la contra dels partits tradicionals, com representa Decidimos. La suma del vot dels partits d'esquerres, però, supera allà el 50% dels sufragis. Apunt especial també al fet que Jóvenes y Pensionistas Decidimos va ser la força més votada a un subsector del districte 2, concretament el que inclou el CAP Ramona Via. Hauran tingut a veure les concentracions de la Marea de Jorge Montenegro per la sanitat pública? ◀

Un missatge al nou plenari, des de l'antic: "escolteu-vos més"

Deu regidors es van acomiadar de l'ajuntament en un ple extraordinari

NEUS MACÍAS

Ha estat, segurament, el mandat més difícil i més "imprevisible" de la democràcia, com va recordar Lluís Mijoler al principi de l'últim plenari abans de la seva dissolució, però també el més crispat. Per això el socialista Juanma Fraile va aprofitar el seu comiat per demanar els regidors vinents que s'escoltin més. "En aquest mandat he sortit enfadat de molts plenaries. He vist certa pèrdua de respecte a la institució que representem", i va acabar amb aquest prec. "Escolteu-vos més. Som demòcrates, no podem deixar d'escoltar-nos". El discurs va calar tant que fins i tot Francisco Lorenzo 'Pope' va voler copiar-li el sentit i va llançar també aquest missatge en el seu comiat.

Havia començat la regidora de Ciutadans Montse Blázquez. "Ha estat un viatge ple d'aprenentatges, un desafiament amb conquestes, victòries i també obstacles", va recordar Blázquez. "Hem treballat amb una postura ferma i transparent, denunciant anomalies". En aquesta línia va continuar el seu company Jordi López, que va fugir d'una postura conciliadora fins i tot en el seu últim discurs. "Dono les gràcies a Lluís Mijoler perquè amb ell he après el que no ha de ser un alcalde. En aquest mandat la mentida i la manipulació han anat de la mà." I va acabar amb una advertència. "Farem política fora de les institucions".



Els regidors d'El Prat en Comú es fan la foto de família en el plenari de comiats

La política i la família, incompatibles

Molt diferent va ser el comiat del seu company de partit Antonio Miguel Ruiz, més partidari dels afectes, que des del principi ja va advertir: "traurè el cor per la boca". En un emocionat parlament, Ruiz va tenir un record per a Marta Mayordomo i no va oblidar la seva família, tota present a la sala. "Les famílies paguen un peatge molt alt", assegurava mentre molts caps entre la resta de regidors assentien.

La regidora d'ERC Meritxell Charavia ja va advertir que seria més concisa. Va avisar els nous regidors de que s'ha de defensar la institució de l'entrada al consistori de l'ultradreta i va mostrar-se "orgullosa" de no haver defallit en un mandat "en què vam ser resilents".

El company socialista de Juanma Fraile, Gabriel Soriano, va recordar la "trucada" que va rebre de Juan Pedro Pérez tot just morir Marta Mayordomo. "No podia dir que no a

aquesta responsabilitat i compromís". I també va recordar alguns plenaries vergonyosos, en la línia que havia apuntat Fraile.

El regidor dels Comuns Toni García va remarcar també "l'aprenentatge formidable" que ha suposat el seu pas per l'ajuntament. "M'heu ensenyat com funciona el municipi. He vist la responsabilitat amb què treballem". I va criticar tots aquells que jutgen "amb frivolitat" la feina de la política "que és molt seriosa".

Francisco Lorenzo va reivindicar la importància de l'aigua, ja que ha estat regidor d'Aigües durant part del mandat, i es va afegir al prec de Juanma Fraile. "Escolteu-vos".

Dolors Siles García va ser regidora amb 22 anys. "Els carrers estaven sense asfaltar i només hi havia dues dones regidores a tot el plenari". "El que no ha canviat és l'activisme i la satisfacció del treball per transformar les ciutats". També visiblement emocionada es va abraçar a la seva companya Pilar Eslava, que immediatament agafava la paraula per dir "no és fàcil acomiadar-se".

Eslava, regidora des de fa 14 anys, va assegurar que havia estat "un privilegi, un orgull i un honor" desenvolupar aquesta tasca. "Ho he intentat fer amb dedicació, rigor i dignitat, tal i com vaig aprendre de jove". Va dir que havia estat "un privilegi representar la ciutadania" i va deixar un missatge per als futurs regidors. "Treballem amb rigor i amb respecte deixant enrere el populisme. Li devem a les persones". ◀

POTA SUD

MATERIALS I CONSTRUCCIÓ





- Obra de paleta en general
- Substitució de Baixants i claraboies
- Construcció de cobertes
- Tractaments antigraffiti
- Envans pluvials
- Pintures exteriors i interiors
- Cases unifamiliars
- Fusteria de fusta

- Rehabilitacions de façanes
- Consolidació d'obra vista
- Vestíbuls d'escala
- Reforma de cuines • Banys
- Electricitat i lampisteria
- Calefacció i aire condicionat
- Carpinteria d'alumini
- Falsos sostres

Fem tot tipus de reformes

C/ Jaume Casanovas, 25 bjs izq. • C/ Lleida, 86 • C/ Ctra de la Marina, 34
 Teléfono: 933708343 • 08820 El Prat de Llobregat • www.potasud.com • potasud@potasud.com

LA CONTRACRÒNICA de SERGI OLIVERA

Diazepam

Nou canvi de cicle en la política local i, de moment, tant en l'últim ple de la darrera legislatura, el del comiat dels regidors que no repetiran, com en els discursos de la majoria de portaveus al ple de constitució, va predominar la crida a la calma, al diàleg i a allò que queda tan bonic de dir: "fer política".

Vaja, com si la política actual no ens demostrés cada dia la capacitat precisament de tot el contrari. De fer aflorar comportaments reprovables i generar climes irrespirables al seu voltant. Es referien, és clar, a la "bona política". A la ideal, a l'accepció més neutra del diccionari, com es va encarregar d'explicar amb encert el portaveu del PP, el retornat Miguel Ángel Ochoa: "no existe la vieja y la nueva política, tenemos mala y buena política".

Sona bé i s'agraeix que almenys hi hagi voluntat, tot just quan una nova legislatura comença, de rebaixar el to i la crispació. Però estimats amics, més enllà de les paraules, tenim poc més a on agafar-nos per pensar que els pròxims quatre anys de política municipal siguin un camí de roses, diàleg serè i generositat.

Si la darrera legislatura va estar marcada pel paper de corcò de Ciutadans, que va utilitzar sense aturador la via judicial per intentar desacreditar l'acció de govern, posant a prova fins al límit la (poca)

pacència de l'alcalde Mijoler i la seva tinenta Alba Bou, no sembla que ara que han entrat a l'ajuntament veus com les de Vox, que directament diu que els habitants del Prat surten al carrer "atemorizados por la inseguridad" i parlen en termes de "gobierno sociocomunista y separatista" (entre ostensibles veus de desaprovació des del públic present a L'Artesà), la resposta hagi de ser gaire reflexiva i serena.

Per acabar-ho d'adobar, cal afegir l'esmena a la totalitat que representa l'entrada als plens de Jóvenes y Pensionistas Decidimos. El seu portaveu Jorge Monteagudo va insistir en el seu discurs radicalment contrari als càrrecs de confiança i a les subvencions als partits i va avisar als que, com Mijoler, els acusen de populistes: "no nos encasillen ni nos menosprecien".

En canvi, els discursos de Jordi Ibern (ERC), d'Ochoa (PP) i Gerard Valverde (Junts) van anar en una línia molt més constructiva, dibuixant una relació govern-oposició més canònica i tradicional. Diferents portaveus van fer referència al fet que caldran acords, paciència i rebatre els discursos d'odi i "de la por" amb fermesa i arguments.

I ho hauran de fer cada cop més sols, amb una ciutadania que viu aquests temps cada cop més desconnectada i fastiguejada de la política. S'ha vist en les xifres de participació electoral i es va confirmar també en detalls com la discreta afluència de públic al ple constitutiu de L'Artesà. Si era per capacitat, amb el Modern hagués bastat. Per si de cas, jo ja aniria encarregant un bon carregament de diazepam.



ASSESSORIA

37 anys d'experiència empresarial al seu servei

· Administració de Finques

· Especialistes en Herències i Donacions

- ▶ Administració de Finques
- ▶ Herències i Donacions
- ▶ Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- ▶ Pymes, Consulting Empresarial
- ▶ Constitució de societats
- ▶ Serveis de traducció, documents públics i privats
- ▶ Assessorament Jurídic

Estrenem pàgina web i xarxes socials, segueix-nos per estar al dia de totes les nostres novetats a:

Facebook  facebook.com/acmasesores

Instagram  [@acmasesores](https://instagram.com/acmasesores)



Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat - Barcelona
Telèfon 93 478 05 49
acm@acmsl.es · www.asesoriaelprat.com

‘AMB’ sorra cap a casa

Les platges del Prat i de l'àrea metropolitana de Barcelona no tindran dutxes ni rentapeus per la sequera. L'estalvi d'aigua aproximat serà de 80.000 m³ entre juny i setembre, segons preveu l'AMB



Un pare i ajuda el seu fill a rentar-se els peus en una font de la platja / Foto: J. M.

REDACCIÓ

Els primers dies de calor ja han permès als primers visitants de la platja adonar-se d'una de les “sorpreses” de la temporada. Les dutxes i rentapeus de les platges metropolitanas no han entrat en funcionament aquest estiu a causa de la sequera. La decisió de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) s'aplica a totes les platges de la seva competència excepte a les de de Barcelona, a on només n'hi haurà una per platja.

Una de les primeres escenes repetides que ha comportat la norma és veure les famílies fent cua al voltant de les fonts d'aigua potable. Mentre no hi hagi decret al respecte, s'han convertit en la solució de mínims per treure's una mica la sorra del damunt i no convertir el terra de casa en una duna a la tornada.

Per tal d'estalviar aigua, també s'han posat en marxa altres mesures, com la neteja manual de mobiliari i instal·lacions, la renovació de claus de pas intern de totes les dutxes i rentapeus per limitar al màxim les possibles pèrdues de les conduccions, un control exhaustiu dels comptadors per tal d'eliminar al màxim les pèrdues d'aigua a les conduccions i reduir el temps de resposta en cas de detectar fuites als equipaments de l'AMB.

“L'estalvi d'aigua aproximat amb les dutxes tancades és de 20.000 m³ mensu-

Sitges protesta contra l'extracció de sorra destinada al Prat

Segons comunica des del seu espai web municipal, l'Ajuntament de Sitges ha presentat un recurs davant de la Demarcació de Costes del Ministeri de Transició ecològica, per manifestar l'oposició al dragatge de sorra davant de la platja de Les Botigues de Sitges.

La sorra que s'extreu d'aquesta banda del front marítim del Garraf serveix per compensar cada any la pèrdua de sorra de les platges del Prat, Viladecans i Gavà, causada per l'ampliació del port de Barcelona. “Tal com ja va fer saber l'Ajuntament de Sitges mesos enrere davant de la mateixa Demarcació de Costes, els informes ambientals són desfavorables al dragatge, assenyalant els danys que l'actuació genera a l'entorn natural i per a l'estabilitat de la sorra de la platja de Les Botigues, a més de posar de manifest l'incompliment de la normativa de soroll, amb les consegüents molèsties per al veïnat, a causa dels forts sorolls que es produeixen. Malgrat aquests informes municipals desfavorables, la Demarcació de costes va decidir tirar endavant amb els treballs”, argumenta el consistori sitgetà.

als, de tal manera que entre juny i setembre s'estalviaran 80.000 m³” en el conjunt de les platges metropolitanas, segons l'AMB. La neteja manual dels equipaments ja es va començar a aplicar des de fa dos mesos, quan es va decretar l'estat d'excepcionalitat, amb l'objectiu de “reduir al màxim l'ús de mànegues a pressió, que ha permès estalviar més d'un 80 % d'aigua”.

Decisió conjunta

La decisió de l'Àrea Metropolitana ha estat en conjunt amb els municipis. Funcionen amb aigua potable per evitar problemes de salut i això impossibilita, per exemple, utilitzar aigua del freàtic, segons va explicar a DELTA Quim Bartolomé, tinent d'alcalde en funcions de l'Àrea d'Acció Ambiental, Energia i Serveis Urbans de l'Ajuntament del Prat. Tampoc es pot utilitzar aigua del mar perquè s'haurà de fer una adaptació del sistema. “De cara a l'any que ve hem de trobar una solució”, afegeix Bartolomé.

En estudi les solucions a la pèrdua de sorra

La sequera s'afegeix aquesta temporada a l'altre gran problema que arrossegueu les platges: la pèrdua de sorra. Una de les actuacions més importants que en fan cada any a les platges metropolitanas és la reposició de la sorra. A les del Prat l'aportació es va fer la darrera setmana de maig, amb un total de 80.000 m³. En aquests moments, el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic (MITECO) té 5 projectes per intentar estabilitzar les platges metropolitanas de Barcelona, entre els quals hi ha un en concret per a les platges del Delta de Llobregat que es

La sequera s'afegeix aquesta temporada a l'altre gran problema de les platges: la pèrdua de sorra

preveu que es donarà a conèixer a l'octubre o novembre d'enguany. Un altre d'aquests estudis està a càrrec del Port de Barcelona que està realitzant la radiografia de nous dipòsits de sorra a les zones més fondes de la costa de Barcelona, per tal que en el futur siguin una zona d'extracció de sorres de diferents granulometries per aportar la més a dient a cada platja i que no passi com ara que, per exemple, la que s'aporta al Prat és massa fina i contribueix a que no es pugui estabilitzar. Els Ajuntaments col·laboren amb el Miteco per tal de trobar la millor solució en cada cas, va declarar Quim Bartolomé. ◀

Adeu a “El Calamar” després de 19 temporades a la platja del Prat

L'espai de restauració ha estat concedit a una empresa de Castelldefels. Les guinguetes de la platja obren més tard per endarreriments diversos en els tràmits de concessió

REDACCIÓ / La guingueta “El Calamar” (els darrers anys anomenada “Medusa”) no continuarà formant part de l'oferta de restauració de la platja del Prat després de dinou anys ininterromputs d'activitat, des del 2004. Un temps durant el qual es van erigir en un pol d'atracció cabdal i una de les marques més reconeixibles de tot el litoral barceloní.

Ofensiva des de Castelldefels

Aquest any tocava un nou concurs de licitació de les tres guinguetes, concessions que són per dos anys amb la possibilitat de prorrogar-les, anualment, per dos anys més.

L'expedient municipal sobre el concurs es va publicar el passat març i, segons els documents oficials de l'ajuntament, la concessió de la coneguda com a ‘Guingueta A’ o ‘Lot 1’ (on fins ara es trobava “El Calamar”) ha estat guanyada per l'empresa de Castelldefels Colasan Family SL, amb el nom de “Lobo de Mar”, que va obtenir una millor puntuació per part de la mesa de selecció de l'ajuntament (40,85 punts contra 39,75).

L'endarreriment d'alguns tràmits sembla haver estat determinant a l'hora de retardar l'inici de temporada dels xiringuitos. A començaments de juny, segons reflecteixen les actes municipals, l'Ajuntament encara exigia documentació a les empreses guanyadores de la concessió per tal de poder formalitzar els contractes.

En el moment de tancar aquesta edició, l'Ajuntament preveia que dues de les tres



Actuació musical al Medusa by El Calamar / Foto: J. M.

guinguetes poguessin obrir pel cap de setmana de Sant Joan. La concessió de la tercera encara es troba en revisió; l'exclusió, per irregularitats, de dues empreses aspirants a la concessió ha endarrerit encara més aquesta adjudicació concreta.

El boca-orella sobre la qüestió indica que enguany hi ha hagut una ofensiva conside-

rable per part d'importantes empreses d'oci i restauració amb base a Castelldefels per fer-se amb les tres places en licitació al Prat. De fet, el Lot 2 (la guingueta del mig) el va guanyar la marca “Caracola”, també amb origen a Castelldefels, amb 42,7 punts; el Lot 3, la guingueta més propera al Centre Municipal de Vela, continuarà en mans del grup Iguana, amb base a la mateixa població, que ha obtingut 38,75 punts

L'ajuntament es veu forçat a reaccionar

El nivell de reaccions negatives a les xarxes socials pel final d'activitat del Calamar va forçar una resposta per part de l'ajuntament on aclareixen que la platja del Prat continuarà tenint tres guinguetes de restauració, com en els darrers anys, i amb les mateixes característiques i horaris.

Asseguren en la comunicació que el concurs el guanya qui presenta “les millors ofertes gastronòmiques” i que la llei de contractació pública “no permet fer distincions amb els licitadors” i el procés es realitza “en sobres anònims”. ◀

Així es puntua el concurs de guinguetes

L'atorgament de puntuació als concursants es fa segons un judici de valor que val un màxim de 44 punts, del qual formen part la integració a l'entorn (12), els materials de construcció (12) o la proposta gastronòmica (16 punts), a més d'altres factors de menys rellevància. Per altra banda, s'atorguen fins a un màxim de 56 punts de caràcter automàtic. El gruix d'aquests té a veure amb l'aportació econòmica: qui més millori l'oferta per sobre del cànon inicial de 10.000 euros estipulat pot obtenir un màxim de 30 punts. En el cas de “El Calamar”, el projecte guanyador (Colasan Family) aportava un cànon de 43.090 € pels 27.500 de l'empresa pratenca, un aspecte que també és clau per a la diferència a la puntuació final.



MARMOLES
CUTILLAS

MARBRES, PEDRES I GRANITS

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixo · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61



Carolina Galeazzi, durant l'entrevista / Foto: GEO



El paper de carxofa és fibrós, d'aspecte rústic i flexible



Diferents utilitzacions del paper i la tinta de Carxofa Prat / Foto: GEO

El repte de convertir en paper els residus de Carxofa Prat

Ex Terra és un projecte de la dissenyadora industrial Carolina Galeazzi que aprofita les parts no comestibles de les carxoferes

GLÒRIA ESCRIG ORTIZ

Convertir en un nou material reaprofitable els residus que generen les plantes de Carxofa Prat és el projecte Ex Terra que proposa Carolina Galeazzi, una dissenyadora especialitzada en materials i sostenibilitat que va néixer a Buenos Aires i que actualment viu al barri de Gràcia de Barcelona.

L'interès personal de Galeazzi pels biomaterials —"entenc la matèria com quelcom que ens transmet coses", comenta a Delta— i la sostenibilitat la va fer pensar en un projecte que unís aquests dos conceptes. Després d'una estada al sud d'Espanya, va arribar a Barcelona per fer un màster en disseny sostenible i impacte social a l'IED Barcelona (Istituto Europeo di Design). Va ser llavors quan va començar a desenvolupar el projecte Ex Terra, que va guanyar els Premis Foodture d'Innovació Sostenible 2022 quedant ex aequo amb el Tres Erres de Mar Vallory.

Després d'estudiar quins podien ser els materials més adients per aconseguir reduir tant el malbaratament d'aliments com contribuir a una sostenibilitat ambiental (va investigar també si fer-ho amb calçots o

faves, per exemple), Galeazzi es va decidir per les plantes de Carxofa Prat per la gran quantitat de matèria orgànica aprofitable de residus que generen i perquè la reutilització d'aquests no compromet la part comestible de la carxofera. Cada any, les 480 hectàrees del Parc Agrari del Baix Llobregat dedicades al cultiu de carxofa generen més de 16.000 tones de restes orgàniques perquè la part comestible de la planta és molt petita.

La dissenyadora va posar-se en contacte amb pagesos de la zona, que li van facilitar alguns d'aquests residus. Galeazzi es va posar a fer proves a casa seva: va dessecar,

**El cultiu de Carxofa Prat genera
16.000 tones
de residus cada any**

**Cada m² de restes reciclades
 seques de les plantes pot produir
70 fulls de paper
de mida DinA4**

triturar i cuinar les restes fins a obtenir una pasta fibrosa de color verd fosc que va acabar convertint en paper de manera totalment artesanal i, sobretot, sostenible: aigua i restes de carxoferes, res més. Després, el Molí de Capellades va cedir a la dissenyadora un espai i recursos per poder fer més proves.

Paper i tinta amb utilitats diverses

El resultat del procés de cocció és l'obtenció de cel·lulosa i lignina, de les quals en surt tant paper com tinta de carxofa. En un procés industrial, aquesta tinta es podria convertir en biocombustible. El paper resultant és de color verd fosc, fibrós, d'aspecte i tacte rústic que no està blanquejat amb clor ni té cap mena additiu per fer-lo més flexible. El paper aconseguit es pot imprimir per serigrafia, com va fer Carolina Galeazzi per a les tapes d'un llibre de poesia o per les etiquetes d'una marca cervesa feta també de carxofa.

Aprofitant el final de la temporada de cultiu, Galeazzi ha obtingut més residus per continuar investigant. La previsió és posar-se en contacte amb ajuntaments del Parc Agrari a on es conrea carxofa, amb pagesos productors i continuar amb la col·laboració amb el Molí de Capellades per poder fer més producció ja que, segons la dissenyadora, no pot fer front a les ja nombroses peticions de paper de carxofa que li han arribat.

El treball de Galeazzi amb el paper de carxofa forma part de Depende, un projecte que duu a terme juntament amb altres dissenyadores i que té com a especialitat la sostenibilitat i ajudar a les empreses a fer els canvis que necessitin en aquest aspecte. ◀



Els bombers van haver d'enderrocar part de mur per rescatar el veí / Foto: F. Serrano

El cas extrem d'un veí del Prat rescatat de la seva pròpia brossa impacta a tot l'estat

Després de tres anys sense sortir de casa, l'home de 48 va demanar ajuda al 112. Els serveis socials l'havien atès fa més d'una dècada

REDACCIÓ / L'espectacularitat i l'impacte de les imatges van córrer com la pólvora als mitjans de comunicació de gran abast de tot l'estat. Fins a deu dotacions de bombers van desplaçar-se el passat 24 de maig al carrer Estany de l'Albufera per auxiliar un veí del Prat afectat per malalties mentals. Havia trucat a emergències perquè va arribar una situació límit: tres anys sense sortir de casa acumulant tota la brossa generada durant aquest temps i quedant atrapat amb una cama gangrenada.

La muntanya de residus era tal que els serveis de rescat van haver de trencar des del carrer amb maquinària part de la paret exterior de l'immoble, aprofitant l'espai d'una finestra i que es tracta d'una planta baixa, per així poder buidar l'espai i rescatar el malalt, un home de 48 anys que patia obesitat mòrbida i pesava més 250 quilos. Després de tres hores de tasques de buidatge, van poder arribar fins al veí afectat, que feina una setmana que no menjava ni bevia, i el van poder extreure del pis per sub-

ministrar-li oxigen i aigua i portar-lo a l'hospital de Bellvitge, on ara està resta ingressat. Els equips desplaçats van continuar netejant l'immoble durant hores.

Un cas tractat fa més d'una dècada que havia quedat tancat

Actualment, no hi havia cap fitxa oberta als serveis socials municipals amb el cas d'aquest veí del Prat. Des de l'ajuntament informen que se l'havia tractat feia més d'una dècada després de queixes dels veïns per un comportament semblant.

Llavors se li va atendre durant mesos, fins que es va determinar que la situació s'havia normalitzat, tancant el cas el 2015.

En els darrers anys s'havien rebut noves trucades des de membres de la comunitat de veïns, preocupats per la situació i perquè no veien mai a aquesta persona, tot i que sabien que hi vivia i hi ha testimonis que expliquen que li portaven menjar i ell es limitava a ficar-lo dins de casa des de la porta, no deixant entrar mai a ningú.

Aquestes trucades van motivar en els darrers anys visites de la policia, de personal del SEM i de bombers, però totes quedaven en res quan el malalt no obria mai la porta i sempre responia a les trucades telefòniques indicant que es trobava bé. Des de l'ajuntament afirmen que, amb aquestes evidències, no hi havia cap indici per reobrir el cas.

Actuació prevista

Des de l'ajuntament anuncien que des d'Acció Social s'ha activat una coordinació amb la treballadora social de l'hospital. Quan el malalt es recuperi de la situació límit de salut a la qual havia arribat, es valorarà l'ingrés a un centre sociosanitari o bé el retorn al seu domicili. Si fos així, es preveu aplicar un pla d'atenció domiciliària per tractar el seu cas. Pel que fa al pis, un cop buidat i netejat de brossa, els serveis de manteniment el van tapiar amb fusta per protegir la propietat. ◀

Lisant

DESEMBUSSOS
Col·lectors i Xarxes de Sanejament

...
Inspecció Càmera TV
Servei 24h - Urgències

...
Més de 35 anys a prop teu

C/ de les Moreres, 89-91 - CP 08920 El Prat de Llobregat
Tlf.: 93 379 11 94 - 93 479 37 70

**Tecnologia
Qualitat
Confiança**

www.lisant.net

Eva Valenzuela relleva Sonia Corrochano a la direcció de l'aeroport

REDACCIÓ / Eva Valenzuela serà la nova directora de l'aeroport del Prat a partir de l'1 de juliol, segons ha informat Aena. Valenzuela, enginyera aeronàutica per la Universitat Politècnica de Madrid, rellevarà Sonia Corrochano, que ha estat nomenada directora de Planificació Aeroportuària i Control Regulador de la Direcció General d'Aeroports d'Aena, comandada per Maurici Lucena, president i conseller delegat de la gestora aeroportuària.

Segons Aena, Eva Valenzuela té "vint anys d'experiència en el sector aeroportuari, havent iniciat la seva trajectòria a Aena el 2006, a l'Aeroport de Palma", on va ocupar responsabilitats com el Departament de Gestió de Serveis Aeroportuaris (2007-2011) i la Divisió d'Operacions (2011- 2017). Posteriorment, va ocupar la Direcció de l'Aeroport de Menorca (2017-2020) "on va destacar per l'aposta per a la innovació en projectes pioners com la implantació de la TWR Avançada-CDM el 2017, la integració en el procés del passat-



Valenzuela (esquerra) relleva Corrochano a la direcció de l'aeroport del Prat / Fotos: AENA

ger de la tecnologia biomètrica i el Projecte de Torre Remota", ha explicat la gestora aeroportuària.

Corrochano liderarà el futur de l'aeroport

Pel que fa a Corrochano, durant la seva nova etapa serà la responsable de la planificació de tots els aeroports de la xarxa i liderarà les actuacions que es duiguin a terme

sobre el futur de l'aeroport del Prat. Com la seva successora, Corrochano també és enginyera aeronàutica per la Universitat Politècnica de Madrid, a més d'haver realitzat el Programa de Direcció General (IESE) i el Màster en Cooperació Internacional i Tecnologies Aplicades al Desenvolupament Humà (UOC).

Corrochano ha estat la directora de la infraestructura pratenca des de març de 2012. "Ha contribuït de manera decisiva al desenvolupament del hub amb l'establiment de rutes de llarg radi, propiciant el creixement i la prosperitat social i econòmica regional d'una manera compatible i respectuosa amb l'entorn", ha notificat Aena, que ha afegit que Corrochano "ha contribuït a la renovació de la infraestructura aeroportuària, com és el cas de la transformació de la Terminal T2 i la millora de la tecnologia i eficiència dels processos operatius, entre ells, els de facturació, seguretat i embarcament. D'altra banda, ha promogut la renovació de l'oferta comercial". Segons l'empresa, l'encara directora de l'aeroport "també ha contribuït a l'impuls de la sostenibilitat a través del desenvolupament del Pla d'Acció Climàtica i la preservació dels Espais Naturals del Delta de Llobregat". ◀



C M M
CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.
Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS
26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS
Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies, mamografies i ortopantomografia.
Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat



Del pinzell a l'escenari, una dona polifacètica

Glòria Feu Solanes:

“Em considero dibuixant, més tard pintora i després actriu”

MARGA SOLÉ

Glòria Feu Solanes té vuitanta-sis anys, és actriu, dibuixant i pintora i ha dedicat una part de la seva vida al teatre. Ha trepitjat els escenaris de l'Agrupació Artística i Literària Cervantes, dels Pares de Família, del GCR La Seda, del Banc Exterior... Va néixer al Prat, va estudiar Primària i Comerç. És vídua de Jaume Monés i té un fill, Jaume, de quaranta-sis anys. Va començar a pujar als escenaris amb sis anys a cantar i reconeix que el teatre, el dibuix i la pintura han estat la seva vida.

■ Quan va començar a pujar als escenaris?

■ Tenia 5 o sis anys, vivia davant de la pista de l'Artesà i un dia estaven provant el nivell de so i em vaig posar a cantar el tiroliro i la meva mare, en sentir el cant, ja li va semblar que era jo la que cantava. L'Artesà era com casa meva, hi anava a jugar i la mare, des de casa, em cridava per anar a dinar o a dormir.

■ La seva vida sempre ha estat lligada al teatre, però a què més s'ha dedicat?

■ Primer el teatre, sardanes, i després com que el meu fill anava a dibuix a Cal Casugas i l'havia d'anar a portar i a buscar i com que a mi sempre m'ha agradat molt dibuixar des de petita, m'hi vaig quedar amb en Mayol, el Jordà, el Raventós i recordo un cosí teu, l'Antoni Casanovas, que té molta imaginació. Allà també hi vaig fer alguna exposició. Em considero dibuixant, més tard pintora i després actriu.

■ Quan va començar a fer teatre?

■ Als dotze anys, recitant, més tard als Pares de Família... i entre Els Pastorets i una cosa i l'altra... Ens feia de director Pere Humbert i vam fer moltes obres, inclús d'Alfonso Paso. Després en vàrem fer de més senzilles, com “El ballet bailaet”, i de mica en mica de més complicades, com “La guerra que empieza en Cuba”, on eren dues germanes bessones

i jo feia els dos papers. Després passarem a La Cervantes amb el Grup Kaddish, i amb el grup l'Estaca també anarem de gira. Recordo estar embarassada de vuit mesos quan vaig anar a Múrcia a fer teatre.

■ Què li sembla el nou teatre Artesà?

■ Recordo el meu Artesà perquè amb el grup de La Seda vaig fer “La Heredera” quan tenia dinou anys i vaig obtenir una crítica boníssima que deia: “Gloria Feu, La Heredera o la revelación de una actriz”. Amb el Josep Lloret hi vam fer més obres: “La Mordaza” o “La Torre sobre el gallinero”. Guardo un bon record de l'antic Artesà.



/ Foto: FERNANDO VECINO

■ Va fer un retrat a la llevadora Ramona Via per al CAP que du el seu nom.

■ Sí, però ja l'han tret. Van modificar el centre i els seus fills i jo vam protestar a l'Ajuntament i ens van dir que aquest tema li competia a la directora del CAP i potser a ella no l'hi interessa. El retrat va quedar molt bé i si el CAP porta el seu nom... No ho entenc el perquè no pot tenir la seva imatge. Amb el seu marit compartien l'afició al teatre?

Ens vam conèixer fent teatre. Em va fer una entrevista per a la revista “Portavoz Prat” l'any 1952 quan jo tenia tretze anys i responia amb monosíl·labs. Era molt joveneta i innocent.

■ Era molt difícil muntar un espectacle de teatre en la seva època?

■ Sí, amb “Tiempo del 98” no tant, però s'havia de córrer molt, canviar-te moltes vegades de roba i molt ràpid perquè, per exemple, de ser mestre passava a ser gitana, o flamenca perquè fèiem diversos personatges. Sempre havia estudiat molt, me'l sabia de memòria i no m'inquietava.

■ Quants anys s'hi va dedicar?

■ Des que vaig començar als 12 o 13 anys, però hi ha hagut molts espais al mig sense poder fer-ho. L'última va ser “Bodas de sangre” i amb “La sabia” em van donar un premi com a primera actriu. És la que més satisfaccions m'ha donat, però també he intervingut en recitals i he cobrat per algun quadre, però ara ja no pinto perquè amb vuitanta-sis anys ja no tinc el pols que tenia i per fer un dibuix es necessita que el cap ens funcioni bé.

■ Com veu ara l'afició a les arts i la cultura al Prat?

■ Hi ha molta cosa especialment amb teatre i dansa i l'Ajuntament ho promou molt.

Els convé invertir en cultura i hi ha moltes entitats que organitzen activitats. Abans tot era molt rústic, ens agradava i ho fèiem per amor a l'art i sense cap interès perquè feien pagar dues o tres pessetes, els Pares de Família, per fer pastorets. El meu home sempre feia de dimoni i jo de Mare de Déu, d'Arcàngel i molts més. També recitàvem el poema de Nadal a la societat Coral Lo Llobregat de Les Flors amb els germans Mario i Valentí Vilà.

■ Si pogués actuar amb un actor de qualsevol època, a qui triaria?

■ A Josep Maria Pou. El dia que va venir a l'Artesà a fer “El Pare” vaig esperar que sortís del cambri i li vaig explicar que l'any 2014 jo dibuixava i li havia fet un retrat. En veure'l va exclamar: vostè ha fet això? Me'l regala? Li vaig dir que sí, que per a mi era un honor i em va dir que el posaria al seu despatx. Un dia em truquen de l'Artesà per dir-me que tenia un regal: era una capsa de música, bombons i una nota que deia “Molt agraït per la seva generositat, enhorabona pel seu talent. Una abraçada, Josep Maria Pou”.

■ Que maco. De tot el que ha fet a la vida, què la fa sentir més satisfeta?

■ De tenir el meu fill i d'haver pogut atendre els meus familiars!

Caram! Això és d'una gran generositat! ◀

Bitxe completa la trilogia amb 'Intempèrie'

Parlem amb el músic pratenc del seu darrer treball, on fa trio amb Robert Ezquerro a la guitarra i Salva Granadero a la bateria

SERGI OLIVERA

Ens trobem a la mítica terrassa de L'Artesà amb el Xavi Company 'Bitxe' per parlar d'"Intempèrie" el seu darrer treball editat, que ha vist la llum recentment, uns tretze anys després de Boira (2010) la seva segona entrega discogràfica. "Tants anys fa?" -ens pregunta despreocupat i espontani, com és ell- "bé, tocava acabar la trilogia després de Cançons de Fusta i Boira i ja el tenim aquí, tenim nou disc!".

El Bitxe ens explica que això no estava planejat, que ha arribat a conseqüència dels últims anys tocant a 'bolos' i de la seva convivència en forma de trio amb el també pratenc Robert 'Revolbert' Ezquerro a la guitarra i la bateria de Salva Granadero, que també són els que l'han animat a treure'l.

"El Robert sempre ha estat peça fonamental de Bitxe, des del principi, sense ell tot seria diferent, és com si fos coautor dels temes pràcticament i és qui ha produït el disc. Ell viu ara a Altafulla i coneixia al Salva i un dia vam coincidir tocant allà a Tarragona tots tres, des de llavors Bitxe som un trio i la percussió ha afegit una sonoritat més rock a les cançons, que ara tenen més ullal, també quan toquem antigues".

Noves tonalitats per descobrir

De fet 'Intempèrie' el componen deu temes, dos d'ells són visites als anteriors treballs de Bitxe, que destacaven pel seu esperit folk, de cantautor a l'estil Dylan, gran i etern referent per al pratenc. Aquestes cançons son 'Ei, tens a les teves mans', originària de 'Cançons de Fusta' (2006), que ara sona



Robert, Bitxe, Salva / Foto: FLICKR LA CAPSA

més contundent amb la col·laboració de la imponent veu de la també pratenc Mònica Escrig (vocalista del grup local femení Heidi & The Boobies) i 'Escup', original de Boira (2010) que ara també podem gaudir en un registre força diferent.

Altres temes inclosos a 'Intempèrie' representen perfectament la nova tonalitat de la música de Bitxe, menció especial per al primer tall 'Si jo no sabés', que és una interessant incursió en una lletra protesta, amb crítica social sobre l'actualitat, i molt ben travada musicalment amb pinzellades rock. "Tot i que al final a la lletra acabo rebent jo. Dic si jo no sabés, però després

es veu que potser tampoc sabré tant, noi", comenta un Bitxe que confessa que li costa moltíssim extreure's de si mateix quan escriu: "acostumo sempre a mirar cap a dins, és allò que em belluga. Em surt així, no sé fer-ho d'una altra manera. Tu dius que són intimistes. Doncs sí, és una manera de dir-ho", confessa.

Una de les grans joies del disc la trobem al tercer tall amb 'Resina i argelaga', que compta amb la deliciosa veu de Xavi Alias (una altra valuosíssima col·laboració pratenc) i que dibuixa cinc minuts d'una lletra i sonoritat, amb canvis de ritme, que són precioses. També destacarem 'Marxar', de la qual podeu trobar un vídeo a Youtube o, si voleu recuperar el so del Bitxe més originari, tindreu l'emotiva 'El germà del mig', plena de referències nostàlgiques molt íntimes, d'aquelles que toquen la fibra.

Cuinat a La Capsa

La producció d' 'Intempèrie', títol que vol reflectir la imatge d'estar exposat, "sense recer i sota les estrelles", com una forma de despullar-se, ha comptat amb la inestimable col·laboració de La Capsa, que va cedir uns dies el seu estudi per poder-ho enregistrar. A canvi, el trio Bitxe i els dos col·laboradors van fer un concert a la sala pratenc el maig passat, envoltat d'amics. "Els hi estic molt agraït i estem molt contents de com ha quedat. Això ens esperona a intentar moure'l, i mira que sempre hem estat un desastre en això de fer promoció. De moment l'hem penjat a Spotify i la idea és enviar-ho a sales per donar-lo a conèixer i fer concerts". ◀

www.periodicdelta.cat

les notícies més importants del Prat, a només un clic

SEGUEIX-NOS A

facebook.com/periodicdelta @periodicdelta @periodicdelta



/ Fotos: ARXIU DELTA

Sant Pere i Sant Pau, la festa tradicional torna per l'estiu

És una de les festes més reivindicades per part de les entitats de cultura popular del Prat. Aquest any, després de no pocs dubtes sobre la viabilitat, tornen les festes de Sant Pere i Sant Pau. Amb un programa que es podria considerar com la prova de foc del que serà la Festa Major de setembre, la cultura popular serà la protagonista dels carrers del Prat durant la transició del mes de juny al juliol.

PROGRAMACIÓ COMPLETA DE LES FESTES DE SANT PERE I SANT PAU

Dijous, 29 de juny

- 19 h, tabalada d'anunci de les Festes.
- Sortides des de la pl. Joan Garcia Nieto i la pl. de Catalunya fins a arribar a la pl. de la Vila.
- 20 h, assajos oberts de les entitats a pl. de

la Vila i pl. Xavier Ruiz Millán.

Divendres, 30 de juny

- 19 h, plantada del seguici popular festiu al c. Sant Pere.
- 19.30 h, cercavila fins a arribar a la pl. de la Vila.
- 20.30 h, lluïments a la pl. de la Vila. A continuació, passejada amb la mulassa.
- 22.30 h, correfoc des de pl. de la Vila, c. Jaume Casanovas, c. Madoz, c. Ferran Puig fins a arribar a la pl. de la Vila.

Dissabte, 1 de juliol

- 08 h, matinades gralleres.
- 9.30 h, trobada trabucaire i cercavila .
- 11 h, ballada de gala pels carrers del nucli antic .
- 12.30 h, tronada i repic de campanes a la pl. de l'Església.

- 17 h, cercavila castellera. A continuació, diada d'aniversari castellers del prat a la pl. de la Vila.
 - 19 h, plantada de gegants a la pl. de la Vila. A continuació, passada gegantera des de la pl. de la Vila fins a arribar a la pl. Xavier Ruiz Millán, on es farà la ballada final.
 - 22 h, carretillada. cercavila prèvia des de la pl. Xavier Ruiz Millán fins al c. Jaume Casanovas, on es farà la carretillada. A continuació, tornada a la pl. Xavier Ruiz Millán.
 - 22.30 h, festa aniversari de Castellers amb música i DJ a pl. Xavier Ruiz Millán.
- Diumenge, 2 de juliol**
- 19.30 h, ballada de sardanes a la pl. de la Vila.
 - 21 h, castell de focs a la pl. de l'Església. ◀



25 anys d'una AMPA "gegant"

R. / L'AMPA de l'escola Mare de Déu del Carme va celebrar el passat 10 de juny el seu 25è aniversari. Ho va fer aprofitant una de les activitats més visibles i participatives de l'entitat: les cercaviles geganteres. L'AMPA,

que per aquestes dates acostuma a celebrar la seva trobada gegantera anual, ha convidat enguany prop de 20 colles geganteres, que van omplir els carrers de figures, gralles i percussió durant unes tres hores. ◀

Torna una nova edició del Festival de Poesia del Prat

R. / L'estiu ens porta, novament, el Festival de Poesia, consolidat com un referent de la comarca. Enguany, el festival torna a omplir-se de veus diverses, amb estils, registres, propostes i formats poètics ben diferents.

La plaça porxada del Cèntric Espai Cultural acollirà les quatre sessions d'aquest any. El dimarts 27 de juny, a les 21 h., serà la primera sessió del Festival de Poesia acollirà els versos de tres gran noms de la poesia catalana actual com són Esteve Plantada, Gabriel Ventura i Míriam Cano. El dimarts 4 de juliol, la segona sessió del Festival de poesia donarà veu a autors i autores pratencs o vinculats a la nostra



ciutat, com són Cristina Díez, Irene Ruiz, Conxita Herrero i Toni Junyent. El dimarts 11 de juliol, el festival torna a dedicar una sessió al poetry slam, també conegut com poesia es-

cènica, de la mà d'alguns dels màxims representants d'aquest corrent en el panorama actual com són Crisal Rodríguez, Iñaki C. Nazabal i Marta B. Finalment, el dimarts 18 de juliol,

l'espectacle "Las Hermanas del Desorden" tancarà el festival, una proposta que se situa en la cruïlla on conflueixen el teatre, el cabaret, el concert de rock i el recital poètic. ◀

La Capsa a l'estiu omple la seva terrassa de cultura

Els vespres els protagonitzen la gent del Prat que, tot i no ser DJ, fan una selecció d'aquella música que volen compartir. A les NoDJSessions no importa la tècnica ni bestil, sinó passar-ho bé i compartir els seus temes preferits amb els altres, creant la banda sonora perfecta per a les nits d'estiu. Aquest any formaran part de la programació comptar amb DJ Gonzo, que posarà soul, funky, blues i rock&roll, els ritmes felins de Harper and Bone, el repàs per la història de la música negra de la mà de David Guerrero & Friends, Damecerebro i DJ muerto portaran una selecció de cançons que us deixaran morts i per últim, el duo format per Poncelam i T-Cun!



La música en directe a la terrassa s'emmarca dins del cicle #Demo, un cicle de músiques amb propostes locals de qualitat, com Kuz y los S.O.S, el trio de jazz còsmic PHO, Miguel Talavera Organ i Les Turqueses

Torna també Cinema i Música, que posa imatge i so a les nits dels dimecres. Aquest any i com l'estiu anterior, el cicle de pel·lícules es centra en el fons de cinema amateur del Prat. Es tracta de pel·lícules fetes amb pocs recursos, però amb resultats molt interessants que van fer del cinema amateur pratenc, entre els anys 1949-1986, un referent en el seu temps. Les obres de Josep Maria Parera, Jesus Garcia, Jordi Sánchez, Joan Marimon i Juanma Palma serviran com a llenç perquè els músics de L'Escola d'Arts en Viu, Airam Dionís, Marc Garcia, Albert Garcia, T-Cun i Jhana Beat hi posin les seves bandes sonores. ◀



Asesoría
Forum
Legal y Económico

Manuel Navarrete · Abogado

CAMPAÑA
RENTA

Puede traer su documentación
hasta el 30 de junio

934 785 634

Av. Verge de Montserrat, nº 132, 1º 4º
08820 El Prat de Llobregat
Barcelona

UNA PRATENCA PEL MÓN / MARGA SOLÉ

El parc nacional de la Vall de la Mort (Badwater en anglès) es troba a Serra Nevada a l'estat de Califòrnia; és una zona de terra calcària situada a 85,5 metres per sota del nivell del mar i té una extensió d'1,3 milions d'hectàrees de paisatges desèrtics. Tot el que es veu i et permet la vista és una gran extensió de terra de color blanc que, segons em van explicar, és degut als cristalls de sal per la manca de pluja. Tot plegat es va formar en assecat-se el llac "Recent" fa quasi tres mil anys. És el lloc més baix d'Amèrica del Nord i probablement una de les zones més caloroses i de sequera dels Estats Units, ja que el clima és molt sec, es pot dir desèrtic. El sorprenent és que, malgrat els entre 40 i 58 graus de temperatura, la suor se t'evapora i no sues.

La Vall de la Mort va ser considerada reserva de la biosfera l'any 1984 i se li va donar categoria de parc nacional el 1994,



La Vall de la Mort, una de les zones de sequera més caloroses dels Estats Units

la qual cosa el va convertir en el més gran de la zona continental d'EE UU. A dins del parc et diuen que hi ha espècies autòctones de mamífers, ocells, rèptils, amfibis i que també hi ha coiots, guineus, pumes i cérvols, però la veritat és que jo no hi vaig veure cap animal i crec que per la calor que hi fa em sembla molt difícil que hi pugui haver vida. Una de les coses que més em van impactar en arribar-hi van ser les dades del cartell, on estic a la foto. M'hi vaig apropar perquè volia mostrar-vos la bellesa d'una zona tan desèrtica, però tampoc m'hi vaig

endinsar massa després de saber tot el que m'hi podria trobar. Déu-n'hi-do!!! El clima és de desert encara que de tant en tant hi plou, però les muntanyes detenen els núvols que hi arriben per l'oest. Llavors les pluges cauen damunt dels cims, l'aire es torna molt ressec i provoca la moltíssima calor que fa a tota la Vall de la Mort. Es diu que els pistolers de l'Oest preferien morir a la força abans de quedar-se perduts en aquells indrets. La zona s'ha fet famosa per les diverses pel·lícules i produccions de Hollywood que s'hi han rodat, com la Sèrie Star Wars. En arribar-hi, només d'anar mirant al meu voltant ja em sentia com si fos a dins d'alguna d'aquelles pel·lícules de l'Oest i m'imaginava que ben aviat m'apareixerien els indis, perseguits pels americans i podria veure, en viu i en directe, una gran batalla. Va ser una llàstima que no passes!

UN PÈL DE LLENGUA

Sabeu diferenciar: muscle, musclo i múscul?

Com es diuen cada una de les parts superiors i laterals del cos a cada costat del coll on es repenja aquest violí? Muscle, múscul o musclo?



Muscle. Tot i que és més habitual usar la paraula *espatlla*; en castellà, *hombro*.

Tenim dues espatlles, la dreta i l'esquerra: una a cada banda del coll, a la part superior del tronc.

També usem les espatlles o els muscles per portar algú al damunt. *Portar a collibé.*

No és el mateix l'*esquena* que l'*espatlla*

Posats a parlar de parts del cos, no hem de confondre les espatlles amb l'esquena. Si les espatlles són a la part superior, l'esquena és a la part posterior del tronc, de la cintura cap amunt.

Només en tenim una per persona; per tant, no hem d'usar la paraula en plural en expressions com: *Va posar-se d'esquenes al públic*. Hem de dir: *Va posar-se d'esquena al públic*.

Músculs o musclos?

Com es diuen els mol·luscos comestibles, bivalves i de color negros? Músculs o musclos? **Musclos.**

Musclo: mol·lusc que ens mengem; en castellà, *mejillón*.

Muscul: òrgans del cos que ens permeten moure'ns; en castellà *músculo*.

ALERTA: A la peixateria no podem demanar un quilo de músculs!

Vols col·laborar amb nosaltres?
Tens dubtes de com es diu una paraula?
Envia'ns els suggeriments per al mes
vinent al CNL El Prat de Llobregat: elprat@cpl.cat



Piera
ASESORÍAS Y SERVICIOS

Avda. Verge de Montserrat, 114 · 1ª 1ª
08820 El Prat de Llobregat · Tel 93 379 57 04
www.asesoriapiera.com

MAIG- JUNY 2023

- Gloria FORNÉS DARÓS, el 16 de maig, als 93 anys.
- Paco GALLEGRO MERA, el 17 de maig, als 70 anys.
- Maite SIRÉ FERRATÉ, el 19 de maig, als 77 anys.
- Adolfo PEÑARRUBIA ESLAVA, el 19 de maig, als 76 anys.
- Raquel CABELLO MONTILLA, el 21 de maig, als 46 anys.
- José FARRERAS VILA, el 23 de maig, als 90 anys.
- Tere MONFORT BARBERÁ, el 23 de maig, als 80 anys.
- Carmen RÍOS CAMPOY, el 23 de maig, als 82 anys.
- Catalina HIDALGO MUÑOZ, el 24 de maig, als 91 anys.
- Rosa CASINO SÁNCHEZ, el 25 de maig, als 93 anys.
- Francisca RAYA BLANCO, el 25 de maig, als 89 anys.
- Encarna PORRAS VILCHEZ, el 26 de maig, als 70 anys.
- Manuel CAMACHO GONZÁLEZ, el 27 de maig, als 78 anys.
- Àngela BARÓ BALCELLS, el 28 de maig, als 100 anys.
- Teresa SÁNCHEZ MÁRQUEZ, l'1 de juny, als 89 anys.
- Engracia QUIRÓS BERROCAL, el 2 de juny, als 73 anys.
- Alfredo ROY CUBERO, el 3 de juny, als 94 anys.

- Rafael HERNÁNDEZ MOLINA, el 4 de juny, als 71 anys.
- Torcuato GARCÍA RUIZ, el 5 de juny, al 91 anys.
- Apolinar COSTAS FERNÁNDEZ, el 7 de juny, als 86 anys.
- José VILAR RODRIGUEZ, el 8 e juny, als 70 anys.
- Emiliana CABRERA CONDE, el 8 de juny, als 82 anys.
- Rafael VELASCO DÍAZ, el 8 de juny, als 81 anys.
- Ángel CONEJERO MARTÍN, el 9 de juny, als 80 anys.
- Juan Antonio MORALES MERINO, el 10 de juny, als 87 anys.
- José MIÑARRO RUBIO, el 10 de juny, als 88 anys.
- Emilia SÁNCHEZ PAQUICO, l'11 de juny, als 91 anys.
- María HIDALGO DURÁN, el 12 de juny, als 82 anys.
- Julia DURÁN BURGUEÑO, el 13 de juny, als 76 anys.
- Montse MOTOS SALVADOR, el 14 de juny, als 51 anys.
- Francisca JIMÉNEZ CHACÓN, el 15 de juny, als 88 anys.

JAUME CODINA VILÀ

(1923-2007)

“Això és la joia -ser un ocell, crear un cel on la tempesta deixà una pau intensa I això és la mort -tancar els ulls, escoltar el silenci de quan la música comença.”

(M.Torres)

LLOBREGAT
Delta formem part de la
Catalunyametropolitana.cat
Periodisme independent i ciutadà



ENS POTS TROBAR A

C./ Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 8311 - Fax. 93 370 4342 - 08820 El Prat de LL.

C./ Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 5952 - 08011 Barcelona

C./ Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 2554 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Lleida, 38 08820 El Prat de LL.

#SEGUIM OPERATIUS!

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA



ARC DE SANT MARTÍ / VICENÇ TIERRA

JORDI RIBAS I MARTÍ (1923- 2007)

Aquest prop passat 18 de juny del 2023 s'han complert cent anys del naixement de Jordi Ribas i Martí, un pratenc de soca-rel, dels de la filera del davant, que a l'hora de parlar del Prat traspua un entusiasme contagiós. Amb la seva perseverança, t'acabava convenent de qualsevol matèria. Però molt especialment quan es tractava de la terra, de la pagesia, dels barris del Prat, de la cultura catalana... Recordo que fins i tot una vegada que el vaig anar a visitar a casa seva, al barri de la Barceloneta, em deia que al pic de l'estiu, en plena calorada, al lloc on avui hi ha els Jardins de Mon Racó, venia la marinada del massís del Garraf i alleujava la temperatura, just en aquell indret. És la saviesa de l'observador curiós i amatent de tot allò que té a prop i estima. Va néixer i va morir els mateixos anys que el Dr. Jaume Codina i Vilà. Eren amics, però per damunt de tot eren pratencs de cap a peus.

Jordi Ribas era un exemple d'identitat i de globalitat en la seva integració a la ciutat. Tenia la seva opció política, i no se n'amaçava; però ni el més enconat adversari podia esperar d'ell una maldat. Defenia les seves creences i els seus convenciments de manera apassionada si era el cas, però tenies el seu escalf en moments amargs i la seva joia en els moments dolços.

La dificultat estimula i a vegades –els pagesos sempre ho fan-, cal esmolat bé les eines per no convertir en esterilitat un esforç. La seva il·lusió i la seva tenacitat juntes, està clar, amb el recolzament, el compromís i la implicació dels veïns i veïnes i de la junta directiva de l'Associació de Veïns de la Barceloneta varen aconseguir moltes coses positives per al barri, que han perviscut fins ara des de llavors. Quina diferència de la Barceloneta dels anys seixanta i setan-

La seva memòria històrica era agraïda no solament per raó sinó més aviat per sentiment

ta del segle passat a la Barceloneta d'avui!! I és cert que l'Ajuntament s'hi ha implicat. De tota manera, en Jordi sempre m'havia dit que estaven molt agraïts a José María Mesa, perquè quan va ser alcalde del Prat (1974-1978) segurament va evitar que el barri fos devorat per l'aeroport en uns temps, abans de la democràcia i en els posteriors anys de la transició, que de l'aeroport de la gran Barcelona ja se'n parlava.

Era una persona amb una forta autoe-

xigència, molta voluntat, molta disposició i molta capacitat per anar tirant del carro i fer que altres s'hi afegissin. Va rebre el guardó d'"Amic d'El Prat 1994" i precisament "Amics d'El Prat" va publicar l'any 2008 el seu llibre pòstum *Retalls del present i del passat*. Va col·laborar activament en els cursos d'història local que l'entitat impartia. I sempre fent d'historiador, però historiador transmetent històries –que en sabia moltes i al detall- de la terra, dels homes del delta, de la climatologia, dels animals... i historiador de l'experiència, la seva de tota la vida i la que va saber heretar dels seus pares i avis. I sempre ajudant. I penso que l'ajut no consisteix en allò que es fa o es dona –que també- sinó en la disposició d'esperit de qui dona o fa. En Jordi Ribas era una persona agraïda, molt agraïda; la seva memòria històrica ho era no solament per raó sinó més aviat per sentiment. Era dels agraïts per consideració i estima i, per tant, no pagava per comprar el passat ni adulava per comprar el futur.

Recordant en Jordi Ribas no fem altra cosa que practicar l'exercici de la memòria històrica i propiciar un referent viu contra l'oblit. I allò que és transcendent poder retenir del passat per formar part de l'horitzó del futur, ens ha d'empènyer per a la consecució de reptes i objectius.



BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESES · RESPONSABILITAT CIVIL

Sempre
al vostre
costat

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: mati de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

Delta LLOBREGAT
EL PERIÒDIC
INDEPENDENT
DEL PRAT

Horari d'oficina:
Dimarts i dijous de 16 a 19.30 h
C. Castella, 5 baixos

Telèfon: 93 379 05 33
Correu electrònic:
periodicdelta@yahoo.es

► PRATIGRAMA per PUIGMALET

Núm. 194 Aquests mots encreuat presenten deu definicions, en *cursiva*, de tema pratenc. Algunes dedicades al centenari del naixement de Jaume Codina.

HORIZONTALS: 1. Un que té bona intenció. 2. Especialista en el sistema urinari. I ai, el vell. Un anglès. 3. Xiruca escapçada. *“Hoja de la Seda”*, revista informativa local. 4. Grau d’art marcial. Farà un nus. Conductor novell. Liró consonàntic. 5. Musulmà. Còlera, ràbia. *Fer de cal Sap a cal*, frase feta local. Alfa. 6. Segona cara del disc. Ballo. Adeu. 7. Faré servir. Llot que deixa la riuada en els camps. 8. Entre jo i ell. *Platja de la*, al Prat. Oxigen. L’origen de tot. 9. S’esplaia, gaudeix. Del revés, adequi, ajusti. Joc de taula asiàtic. 10. Combats les llànties. *“.... pratense”*, escola de Jaume Codina #anyCodina. 11. Cu. Transpiren. Mitja iaia. Al fons del mar. Final cañí. 12. Curses sense principi ni final. Conilla, despullada. *Nom de pila d’una llevadora pratenca anterior a Ramona Via*. 13. Poders de major o menor emissió. Cent romans. 14. Mitja dotzena. Que assalten bancs.

VERTICALS: 1. Lladres, escurabosses. 2. Passejar equivocant-se. Suós. Dins la marmita. - 3. Acabada de néixer. Fatiguis, cansis. 4. Institut Lleidatà de Cabalistes. *Senzills habitatges de pagès, jornalers o pescadors, fa segles*. 5. Abans de dertal. Gas d’enllumenat. Unió Europea. Saludable. 6. Al centre de Sitges. Companys de penes dels ais. Períodes de dos anys. 7. Est. *“Font dels “....”, antic nom popular de*

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

la font de l’avinguda. Unai Vidal Segarra. 8. Farà niu. Lliga Regional de Petanca. Mare del pare. 9. Extremitat inferior. Es parla de Salses a Guardamar. Tela consonàntica. 10. Tres romans. *Pseudònim del primer Codina #anyCodina*. Escac i al rei. 11. Zero. Camèlid llanut dels Andes. Anarquista. 12. Jove, xicot. Comencen a pidolar. Enmig del cel. Resina consonàntica. 13. Pel darrere. Dos asos. *Cognom pel qual es coneixia una llevadora pratenca anterior a Ramona Via*. El final de tot. 14. *Un jove Codina viatjà literàriament pel de casa seva #anyCodina*. Tonalitat. Bous tibetans.

SOLUCIONS DEL PRATIGRAMA NÚM. 194

AA. GONJ T. - 14. TERRAT TO. IACS.
 NOCADI. MAT. - 11. O. LLAMA. ACRATA. - 12. NOI. PIDO. E. RSN. - 13. ANAL.
 - 7. E. FAROLETS. UVS. - 8. NIARA. LRP. IAIA. - 9. CAMA. CATALA. TL. - 10. III.
 LASSIS. - 4. ILC. BARFAQUES. - 5. NEAN. NEO. UE. SA. - 6. TG. UIS. BIENNIS.
 ME. - 4. RHI. BUIDARUTXAQUES. - 2. ERRA. SUAT. RML. - 3. NOUNDA.
 Verticals: 1. CENTRECAMPISTA. - 2. ALENO. OPIACIES. - 3. P. DIMARTS.
 SIVITATS. C. - 14. SIS. ASSALTANTS.
 ATXAQUES. LICEO. - 11. Q. SUEN. IA. R. NI. - 12. URSE. NUA. MARIA. - 13. EMIS.
 - 7. USARE. LLACADA. - 8. TU. ROBERTA. O. T. - 9. XALA. ITPADA. GO. - 10.
 LIAR. - 4. DAN. NUARA. L. LR. - 5. ARAB. IRA. NAP. A. - 6. B. DANSO. COMIAT.
 Horizontal: 1. BENINTENCIONAT. - 2. UROLEG. IAL ONE. - 3. IRUCA. FAML.



FUTBOL TERCERA FEDERACIÓN

Motoso es el escogido para llevar la nave potablava

MANOLO GOL

Tras la marcha de Pedro Dólera del banquillo (ahora en el Olot), al que el club hizo un acto de homenaje en el Centro Cívico Palmira Doménech, el nuevo entrenador del Prat será Miguel Ángel Motoso.

El técnico que ha dirigido al filial en las últimas cuatro temporadas y media, y que fue con quien el Prat B ascendió desde Tercera Catalana a Primera, será el encargado de entrenar al primer equipo la próxima temporada.

Durante su trayectoria en el club, al que llegó en la temporada 2016-17 como entrenador del cadete A, Motoso ha sido también coordinador y cuenta con características clave que, desde el club, se buscaban en la contratación del nuevo técnico.

Miguel es de la casa; conoce el club, su

funcionamiento, aplica la nueva filosofía de juego del Prat y es un valor que desde la entidad se quiere potenciar. Desde el club se confía plenamente en él y en que, juntos, podrán llegar lejos. Empieza una nueva etapa en el club potablava, ahora en Tercera Federación, que deseamos sea de grandes éxitos.

Así mismo, el Director Deportivo, Pepe Delgado, tampoco seguirá en el equipo. Su puesto, en principio, lo ocupará el Coordinador de todo el fútbol base, Jose Moreno. De la plantilla tan solo se conocen dos renovaciones, la de Héctor Rodríguez y David Molina, y un par de bajas, el central Maimón, que regresa al Castelldefels, y el centrocampista y capitán del equipo Alberto Padilla, que dice adiós después de 7 temporadas y cerca de 200 partidos oficiales en el equipo. ◀



Miguel Motoso, nuevo entrenador de la AE Prat / Foto: RRSsAEPRAT

FUTBOL PROMOCIÓ



El benjamí de l'AE Prat puja a Preferent

DELTA / El benjamí de l'AE Prat ha pujat de Primera a Preferent. L'equip dirigit per David Lara (entrenador) i Alejandro Hernández (delegat) ha aconseguit pujar a la màxima categoria benjamí i l'any que ve estarà amb els millors de Catalunya d'aquesta edat. El conjunt pratenc ha quedat segon amb 77 punts per darrere del FC Barcelona "C" (85) del grup I. Aquests són els campions: Dylan Robledo, Iker Garcia, Alexi Gómez, Pol Zahiño,, Anas Saghdani, Darek Ruiz, Jordan González, Juan Cruz i Jose.

► BREUS

Vacas, pichichi de 2a Catalana

R. / Un año más Sergio Vacas ha conseguido ser el pichichi de la categoría. Con 24 goles –record personal– el pratense del Sant Ildefonso ha vuelto a hacerse con el trofeo de máximo goleador de Segunda Catalana, que se suma al ascenso de su equipo a Primera. ◀

Ascensos de Jéssica Río y Míriam Sánchez

R. / Jéssica Río también ha conseguido el ascenso, en este caso a Primera División con el Europa B. La pratense se recupera de su lesión de ligamentos. Otra futbolista pratense también ha conseguido el ascenso, Míriam Sánchez, con el Levante Las Planas B a Preferente. ◀

BÀSQUET. LEB ORO

El Club Bàsquet Prat tanca una temporada per emmarcar tornant a LEB OR

J. CENTELLES

Com no podia ser d'altra manera l'equip LEB pota blava no es va deixar sorprendre pel Navarra i l'avantatge dels 20 punts aconseguits a Pamplona al partit d'anada no va ser obstacle perquè els homes de l'Albert Cañellas sortissin a la pista mentalitzats que no es podia perdre l'ocasió de retornar per tercera vegada a la segona Lliga del bàsquet espanyol, a LEB Or. L'afició que un cop més va fer costat al seu equip va gaudir un dia més del gran joc del conjunt pratenc que va dominar per un clar 100-73.

Al final del matx celebració a la pista amb jugadors tant dels herois com de les categories inferiors, tècnics, socis i aficionats. El CB Prat se situa junt amb el FC Barcelona, Joventut Badalona, Manresa i Lleida com els 5 millors equips de Catalunya.

Al descans d'aquest partit es va retirar la samarreta amb el dorsal número 2 de l'excapità Gerbert Martí que va jugar amb l'equip del delta 11 temporades.

Els sèniors femení i masculí jugaran la Supercopa i copa Catalunya

Per altra banda, el Sènior 1 masculí guanyava al Pallejà que li donava el segon lloc a Primera Catalana i l'ascens a Copa Catalunya i el Sènior Femení passarà de Copa Catalunya a l'acabada de crear Supercopa Catalunya.

I per arrodonir la temporada, el Pre In-



A dalt, el CB Prat torna a LEB Or després d'un any a Plata. A baix, el senior 1 masculí puja a Copa Catalunya / Foto: CB Prat



fantil femení que entrena Javi Álvarez es proclamava campió de Catalunya en la final a quatre disputada a Figueres i el Mini B masculí de primer any es classificava segon

en la final a quatre del campionat territorial de Barcelona.

Sens dubte, una de les millors temporades de la història del Club. ◀

BÀSQUET PROMOCIÓ

El preinfantil del Club Bàsquet Prat, campió de Catalunya

DELTA / L'equip pratenc va aconseguir el títol de campió de Catalunya després de guanyar els seus tres partits de la Fase Final que es va disputar el passat 10 i 11 de juny al poliesportiu municipal Roser Llop de Figueres amb la participació dels millors vuit equips de la categoria.

El conjunt pratenc està liderat pels seus tècnics: Javi Álvarez i Joel Giménez. I l'equip està format per: Ada Ballesteros, Alma Sánchez, Berta de Lamo, Claudia Castejón, Iris Castro, Júlia Sánchez, Lucia Sánchez, Marina Farres, Martina Cobo, Martina Rodríguez i Sara Alonso. ◀



A la foto, l'equip preinfantil del CB Prat amb el títol de campiones / Foto: CBP

ATLETISME PROMOCIÓ



A dalt, a l'esquerra, Òscar Martínez; a la dreta, equip sub 12 del Pratenc AA. A baix, Equip sub 16 del Pratenc AA / Fotos: O. M. / PRATENC AA

Òscar Martínez agafa bitllet per a l'Europeu sub 23

DELTA / L'actualitat atlètica de promoció d'aquest mes ens ha portat bones notícies pel que fa als esportistes pratencs. Per un costat, la classificació oficial del marxador Òscar Martínez per disputar l'Europeu sub 23 que se celebrarà al juliol a Espoo (Finlàndia) i per un altre, la medalla de bronze de l'Ainhoa Pinilla al Campionat de Catalunya de Proves Combinades sub 20.

Martínez va aconseguir definitivament el bitllet per participar el pròxim 25 de juliol el Campionat d'Europa que se celebrarà en terres finlandeses després de fer 1 h 26 en el Gran Prem internacional de Marxa Los Cantones a A Corunya i on l'atleta del Cornellà Àt. a més de guanyar el passi per l'Europeu es va adaptar molt bé a la

distància de 20 km. Ara, el seu objectiu clar serà estar entre els millors de la categoria a Finlàndia.

Pel que fa a l'atleta del Pratenc AA, Ainhoa Pinilla, va assolir la medalla de bronze en l'Heptalò femení que es va disputar a principis de mes a l'Estadi Serrahima de Barcelona.

El Pratenc guanya dos bronzes al de Catalunya de clubs

Per arrodonir els bons resultats cal destacar l'actuació dels conjunts sub 12 i sub 16 del Pratenc que van aconseguir també dues medalles de bronze als Campionats de Catalunya de clubs de promoció que es van celebrar el 20 i 21 de maig a les pistes d'atletisme Moisès Llopart del CEMS del Prat. ◀

PETANCA

Bronze del Petanca Prat al Campionat d'Espanya de Tripletes

DELTA / L'equip format per; Jose Cambra,, Jose M. Mercado, Siscu González i Sergi Rodríguez van aconseguir pujar al tercer lloc del podi del Campionat d'Espanya de Tripletes de 1a Categoria després d'una duríssima competició i varies remuntades al llarg de tota la competició que es va disputar en Isla-Cristina (Huelva). L'equip de l'Unión Las Torres de Rubí van ser els campions. ◀

AGILITY

El Club Agility Baix Llobregat fa un balanç positiu del final de temporada



Representació del Club Agility Baix Llobregat / Foto: CABL

DELTA / Les instal·lacions de L'Almozara Can Bosc a Argentona va ser la seu els passats 3 i 4 de juny de la Copa Catalunya d'Agility i el final i lliurament dels premis als guanyadors del XXI Campionat de Catalunya, que s'ha realitzat al llarg de tota la temporada 2022-2023. Un cap de setmana molt intens on es va competir per equips i en l'àmbit individual. Pel que fa als resultats, l'Agility Baix Llobregat ha quedat 3r de la general per equips a la màxima categoria de Divisió d'Honor (mida estàndard) i 1r de la Primera Divisió (mida midi).

A escala individual, Verònica amb el seu gos Melindro ha estat la 1a classificada a Honor, mentre que Pedro amb Nutela ha sigut 2a. Cal ressaltar també els podis a la Divisió de Diana, que ha sigut 1a amb la seva mascota Saya (L) i 1a amb Blitz en (M) i també Adolf amb Piula (M), tercer. ◀

TRIATLÓ

Triples subcampions d'Espanya de Triatló de relleus parelles, 2x2 i Supersprint per clubs

T.E

El conjunt del Prat Triatló 1994 continua amb la seva trajectòria ascendent d'aquesta temporada i va aconseguir a Mèrida al maig pujar al segon lloc del podi en la categoria masculina de Triatló Supersprint de Clubs 2x2, de Segona Divisió. Els pratencs van quedar per darrere del Club Triatló Soriano, primers, i per davant del Club Triatló 401 que han estat tercers. Amb aquests resultats el conjunt pratenc es posiciona amb un peu de pujar a la Divisió. Per altra part, la 10a posició de l'equip femení a Primera li permet mantenir-se, de moment, a la màxima categoria. D'aquesta forma el Prat Triatló 1994 obtindria una fita històrica: tenir el masculí i femení a Primera Divisió Nacional de Duatló i Triatló en 2024, fet que cap club català ha assolit mai.

El Prat Triatló comença dominant la temporada d'aquatló

La població del Garraf, va donar l'inici a finals de maig de la temporada d'aquatló amb la celebració entre d'altres de la prova ab-

soluta i Campionat Nacional de Catalunya d'Aquatló per categories i on els dos integrants del Prat Triatló 1994, Gemma Díaz Ruiz i Àlex López Garcia van ser els guanyadors absoluts.

Per tant, grans resultats a la primera jornada de la Lliga Catalana d'aquesta modalitat de nedar i córrer tant en l'àmbit individual com de conjunts, on també van assolir les victòries, tan en nois com en noies.

Domini pratenc també al Campionat de Catalunya de Triatló Jove

El conjunt pratenc del Prat Triatló 1994 també va estar present i va ser el clar dominador del Campionat de Catalunya per les categories infantil, cadet i juvenil que es va celebrar a Pineda de Mar en el marc de la Tri-relay Triatló Jove de la ciutat del Maresme.

La prova disputada en la modalitat de supersprint (300 m natació, 7 km de ciclisme i 2 km de cursa a peu) va tenir com a guanyador absolut al juvenil Alejandro López del Prat Triatló 1994, mentre que Álvaro Gallardo també del conjunt pratenc va ser segon. Per equips el Prat Triatló es va endur



Bons resultats del triatló pratenc al Campionat de Catalunya de promoció / Foto: PT1994

el primer lloc en categoria masculina de joves gràcies al podi d'Alejandro i Álvaro més la col·laboració de Cesc Parramona. En femines l'equip pratenc va guanyar la segona plaça. La tripleta pratenc va estar formada per: Irene Fernández, Maia Salomón i Lucia Caballero.

De la gran actuació dels esportistes potabives cal destacar també el gran resultat de l'Ariadna Fernández del Triplay Prat guanyant la segona plaça del podi en la categoria infantil femenina. Aquests van ser els podis per categories dels triatletes pratencs:

- Infantil M: 2. Andreu Requena
- Infantil F: 2. Ariadna Fernández
- Cadet M: 2. Bruno Sánchez
- Juvenil M: 1. Alejandro López; 2. Álvaro Gallardo. ◀

TAEKWONDO



Representació del Gym Studio Fran Martín al Campionat Júnior. L'equip del Do Jon es va marxar amb bones sensacions del Catalunya Júnior



L'escola pratenc s'exhibeix amb un gran nivell al Campionat de Catalunya de Promoció Júnior

T.ESPIGARES

El pavelló de la Mar Bella de Barcelona va ser el passat 4 de juny la seu de la celebració del Campionat de Catalunya de Promoció Junior on novament el taekwondo pratenc representat principalment pel Gimnàs Studio Fran Martín i el Do Jon, va estar a un

gran nivell. La competició, limitada a esportistes nascuts entre el 2006 al 2008 va donar uns grans resultats pels representants pratencs que van aconseguint un total d'onze medalles repartides de la següent forma: 3 ors, 2 plates i 6 bronzes.

Les medalles d'or i, per tant, campions de Catalunya de la categoria van ser per: Dani

López, Juan Montalban i Edu Carrión, tots tres del Studio Fran Martin i les plates per: Irene Polo i Biel Hidalgo, també del Fran Martin. Finalment les medalles de bronze les van aconseguir: Josep Clapes (SFM), Dani Roca (SFM), Dani Pascual (SFM) i els tres representants del Do Jon; l'Ariel Pachón, Marc Jabalera i Nisrin Chentouf.

A totes aquestes medalles s'han d'afegir les tres d'or guanyades pels veterans Julio Carrasco, Juanjo Aguilar i Jorge Monteagudo, tots tres del Fran Martín en el Campionat de Catalunya d'Hapkido. ◀

PATINATGE DE VELOCITAT



El CPV El Prat a Oleiros (Galícia) / Foto CPVP

Els esportistes pratencs clars dominadors dels Campionats d'Espanya de circuit i pista

DELTA / El gran nivell del patinatge potablava i més concretament dels patinadors del Club Pati Velocitat El Prat s'ha vist patent en els Campionats d'Espanya tant de circuit com de pista celebrats aquest últim mes. Els pratencs amb 34 medalles han aclaparat una majoria dels podis nacionals.

La patinadora de velocitat Ona Rodríguez va ser la protagonista dels Campionats d'Espanya de circuit que es van celebrar el 10 i 11 de juny al parc ciclista de Castelló. L'esportista del CPV El Prat va guanyar quatre medalles d'or en categoria juvenil a les proves de 10.000 eliminació, 8.000 punts i als 650 i 100, sprint. Cal destacar també les dues d'or de la sènior Luisa González als 1.500 eliminació i 650 sprint, l'or de Nil Llop en el 10.000 puntuació -també en la categoria sènior- així com la medalla d'or del juvenil Christopher López en el 650 sprint.

La resta de medalles dels corredors del conjunt pratenc van ser les següents:

Plata per Júlia Espín (jun.) als 10.000 ptes, Luisa González (sen.) al 100 sprint i Nil Llop (sen.) als 650 sprint.

Bronze per Mònica Seoane (juv.) als 8.000 ptes i 10.000 eliminació i Sergi Alvarez (juv.) 10.000 eliminació.

Per finalitzar, també ressaltar la medalla de bronze del pratenc del Desliza Vitoria, Rafa Heredia a la prova de 10.000 punts. Expedició del CPV El Prat a Castelló (CPVP)

Dinou medalles als Nacionals Júnior i Sènior

Pel que fa al Campionat d'Espanya Júnior i

Sènior de patinatge velocitat celebrat unes setmanes abans a la Pista Municipal Bastiagueiro de la localitat d'Oleiros (Galícia), altra exhibició pratenc amb 19 medalles.

En categoria sènior masculina l'esportista del CPV El Prat més destacat va ser Nil Llop, campió tant en els 1.000 i 500 m, sprint a més de subcampió en els 200 m contrarellotge. Llop, va completar la seva participació, juntament amb Gastón Moreno i Iván Roldán, guanyant un bronze en els 3.000 m relleus. Ressaltar també les dues medalles de plata del pratenc establert al país basc, Rafael Heredia a les proves de 10.000 puntuació i 10.000 eliminació.

En categoria sènior femenina Luisa González també es va penjar quatre medalles, en l'àmbit individual, gràcies a ser primera en els 200 m contrarellotge i en els 10.000 m eliminació; i segona en els 500 i 1.000 m, sprint. González, a més va assolir, juntament amb Teresa Moreno i Ona Rodríguez, la plata en els 3.000 m relleus.

En categoria júnior masculina només hi va haver una medalla dels potablava, el bronze de Christopher López a la prova dels 1.000 m sprint. A la júnior femenina, set han sigut les medalles pratencs. La més destacada, Ona Rodríguez, campiona als 200 m contrarellotge, als 500 m i als 1.000 m, sprint. Júlia Espín, plata als 10.000 m eliminació i bronze als 1.000 m mentre que Mònica Seoane, tercera als 10.000 punts eliminació i als 10.000m eliminació. ◀

GIMNÀSTICA RÍTMICA

Alma i Dariana estaran al Campionat d'Espanya d'Ourense



Alma i Dariana amb les medalles estaran a Ourense

DELTA / Molt moviment de la gimnàstica pratenc en aquest últim mes. Al Pavelló Municipal Pòdium de Viladecans es va celebrar el passat 11 de juny la 3a Fase de la Copa Catalana en categoria absoluta on les gimnastes de l'AE Rítmica Prat Cor Blau van pujar fins a sis vegades al podi. Liubov Ozerova aconseguia dues medalles d'or a l'exercici de maces i pilota i una de bronze al cercol, mentre que Gisela Berzosa guanyava una d'or a cercol i dues de plata a maces i pilota.

A Santa Coloma de Farners es va disputar la 3a Fase de Conjunts de Primavera on l'equip juvenil de nivell 7 del CECR Gavà format per gimnastes potablava van assolir el triomf. També en l'àmbit escolar, cal ressaltar la medalla d'or de Marcos Piqueras a la categoria cadet i a la Final Nacional de Jocs Escolars de Rítmica que es va celebrar a Torroella de Montgrí.

La Rítmica del Prat tindrà representació al Nacional d'Ourense

Finalment, destacar que a finals de maig es va celebrar a Lleida el Campionat de Catalunya de conjunts selectiu per participar en el Campionat d'Espanya que se celebrarà a Ourense del 6 al 9 de juliol i on va haver-hi representació pratenc. Dues gimnastes de l'AE Rítmica Prat Cor Blau van aconseguir l'objectiu de classificar-se per participar en els nacionals. L'aleví, Alma Martín que va competir amb el conjunt del Palafrugell va fer or a les maces i a la general per equips a més d'una medalla de plata a mans lliures. Per la seva part, Dariana va assolir la medalla de bronze en la categoria infantil, fent equip amb el conjunt lleidatà del Sicoris i puntuant amb cinto. ◀

VIU LA
PLATJA

VIU LES FESTES
POPULARS

VIU EL COMERÇ
LOCAL

Viu l'estiu al Prat

VIU L'ESTIU
+ JOVE

VIU LA
NATURA

VIU LES FESTES
POPULARS

VIU LA
CULTURA

VIU LA
GASTRONOMIA

Tens ganes d'estiu? Connecta't a elprat.cat/viulestiu